

AKELA

Nulté vydanie nášho školského časopisu

Súkromná stredná odborná škola ochrany osôb a majetku
Vranovská 4, 851 01 Bratislava

TAKÍ SME

Milí učitelia - kolegovia, ale hlavne milí študenti!

Ak tieto riadky čítate, tak držíte v rukách práve nulté číslo nášho občasnika, nášho školského časopisu **AKELA**.

AKELA nie je žiadna vtipná ani záhadná skratka, akože napríklad Akademický kreatívny elaborát alebo nejaká iná hlúposť /napadla ma aj Akumulovaná evidencia lapsusov !!/

Nie a ešte raz nie.

AKELA je vlk. Riadne vlčísko z parádnej knihy britského spisovateľa Rudyarda Kiplinga „Kniha džunglí“ /že dostal Kipling Nobelovu cenu za literatúru som sa dozvedela až pri písaní tohto stĺpčeka /.

Ale späť k Akelovi. Viac ako Akelu asi všetci poznáme jeho adoptívneho syna Mauglího – ľudské mláďa, ktorý, ako celkom malé takmer kojča-dojča, unikol z pazúrov zúrivého tigra Šerchána, keď tento chromý zloduch plienil malú indickú dedinu. Mauglí sa ešte nestihol zabatoliť veľmi hlboko do indického pralesa, keď mal to obrovské šťastie, že ho našla matka Vlčica, odniesla do svojho brlohu ku svojim mláďatám a vychovala z neho bystrého, smelého a nebojácného mladého vlka, ktorý na konci príbehu parádne zatočí aj so samotným Šerchánom /fintou ho zaženie do úzľabiny a doslova ho s Akelovou pomocou nechá rozdupať stádom zdivočených byvolov a potom ho oderie z kože/.

A kde je pointa?

Čo má indické stratené dieťa a starý vlk spoločné s našim školským časopisom?

Len takú myšlienku, že my, učitelia, sme vaši adoptívni rodičia a zo všetkých síl sa z vás snažíme vychovať smelých, odvážnych a múdrych mladých vlkov. A vlk v logu našej školy je toho nemým svedkom.

PS: ALE! Má to háčik! Tento časopis má ambíciu byť VÁŠ, milí študenti, a preto celkom kludne môže ostať AKELA iba názvom nultého vydania a naozajstné meno vášmu časopisu vymyslíte vy sami!

A nebudeme potrebovať len nové meno, ale aj nadšených **redaktorov**, **zanietených prispievateľov** všetkého druhu, **fotografov** a šikovných **grafikov**.

Ale NAJVIAC zo všetkého budeme potrebovať **čitateľov!**

Tak už mi ostáva jediné – milí učitelia – kolegovia, ale hlavne milí študenti a milá pani Janka Jankovičová, príjemné čítanie!

PS: Až pri písaní tohto stĺpčeka som si tiež uvedomila, že Akela nebol Mauglího tato, ale len vlčí krstný otec, lebo to vlastne bol šéf vlčej svorky, takže je jasné, kto je u nás Akela

PS: Kniha džunglí je prístupná na zapožičanie v zatiaľ improvizovanej školskej knižnici u p. učiteľky Róžovej. Za nemalý poplatok, samozrejme.

A posledné, ale veľmi dôležité PS

Veľmi, ale naozaj veľmi, ďakujem všetkým deťom, ktoré mi poslali svoje príbehy a fotky, hoci naša známosť bola doslova a do písmena dištančná.

A kolegovia ďakujem za pomoc, radu a podporu.

Dana Róžová

V kaviarni je pohodička a fajn pitie a často sa stáva, že na takomto príjemnom mieste poľaví ne jeden v opatrnosti a odpovie nevdojak aj na otázky, ktoré by inak zmietol zo stola. Po prvýkrát sme to skúsili s *pánom riaditeľom Strojným...*

Aký ste boli žiak na strednej škole? Čo vás bavilo, aký predmet a ktorý vôbec nie? Opisovali ste? Blicovali ste?

Bol som úplne normálny teenager, najskôr som sa nerád prinucoval učiť sa, ale po tom, ako nás v 2. ročníku začal učiť odborné predmety odborník z praxe, som zistil, že ma odborné predmety bavia, učil som sa ich rád. Čo sa týka opisovania, nebolo treba... ☺ Chodieval som raz za čas k lekárovi a to bola príležitosť, keď som sa už v daný deň do školy nevrátil, spravil som si deň voľna, čiže neviem, či sa to ráta za blicovanie../poznámka red. Rááááta!//

Aké vlastnosti mal váš najobľúbenejší učiteľ? Aký musel byť učiteľ, aby ste si ho zapamätali a nesplynul vám v spomienkach s ostatnými?

Musel to byť odborník v danej oblasti, musel byť náročný a spravodlivý. Preto som mal rád odborné predmety, hlavne elektrotechnické. Najradšej som mal môjho triedneho učiteľa, s ktorým sa doteraz rád stretnem, keďže máme teraz rovnaké pedagogické zamestnanie.

Riadite sa pri výbere učiteľov týmito spomienkami?

Nie, výber učiteľov má na starosti komisia, ktorú menujem ja, a na výbere sa vždy demokraticky dohodneme.

Zažili ste nejakú nespravodlivú situáciu ako žiak vo vzťahu k učiteľovi na strednej škole?

V živote sa stretávame s nespravodlivosťou, ale je dôležité, ako sa s ňou vysporiadame. Na nič konkrétne si už nespomínam, bolo to veľmi dávno.

Akí boli stredoškólači vašej generácie? Úplne iní, alebo, naopak, celkom rovnakí ako dnešní žiaci?

Myslím, že úplne rovnakí, len sme žili v inej dobe. A nemali sme také možnosti ani technické vymoženosti, ako majú terajší žiaci.

Chceli by ste byť dnes, v tejto korona situácii, žiakom, maturantom?

Určite nie, chýbal by mi kontakt nielen s rovesníkmi, ale aj učiteľmi. No každá doba prináša nové situácie.

Myslíte si, že opakovanie ročníka by bolo potrebné, prichádzajú dnešní žiaci o podstatné informácie a časti vzdelania?

Nemyslím si, že opakovanie ročníka by niečo vyriešilo. Kto chce študovať, tak študuje aj v týchto, nie práve ľahkých časoch. A preto sa snažím v našej škole organizovať dištančné vzdelávanie tak, aby žiaci neprišli o žiadne podstatné informácie.

Čo si myslíte o pláne zrušiť maturitnú skúšku aj do budúcnosti? Spraviť z maturitného vysvedčenia len priemer známok?

Maturitná skúška je pre každého žiaka vrcholom jeho snaženia sa na škole. A mala by obsahovať aj teoretické a praktické vedomosti a zručnosti, ktoré žiaci budú potrebovať v ďalšom svojom živote, či už budú ďalej študovať alebo pracovať. Preto si myslím, že iba priemer známok nie je adekvátny pri ohodnocovaní vedomostí žiakov. Ale som zato, aby sa zmenila terajšia organizácia ukončovania štúdia na stredných školách.

Keď riešite nejaký problém so žiakmi, snažíte sa spomenúť si, že aj Vy ste boli mladý a „svet bol gombička“, alebo ste v každej situácii prísny riaditeľ?

Nesnažím sa byť iba prísny riaditeľ, ale náročný a spravodlivý. Všetko závisí od situácie, niekedy mladý človek potrebuje povzbudenie, inokedy priestor na rozhovor, ale sú aj prípady, keď je prísnosť a zásadovosť na mieste. Vždy si najprv vypočujem obe strany problému.

Čím ste chceli byť, keď ste boli chlapec? Riaditeľ školy je blesk z jasného neba, zhoda okolností alebo splnený cieľ?

Povedal by som, že kombinácia všetkých troch možností. Život mi pripravil cestu byť až vo vedúcej funkcii a túto prácu mám rád.

Je vaša práca ťažká? Koľko času reálne jej denne venujete?

Úprimne? Niekedy aj 24 hodín. Pýtate sa, ako je to možné? Je to možné, hlavne v období, keď organizujeme prípravu a ukončovanie školského roka. A ešte ak pripravujeme aj niečo netradičné. Vtedy ma to často aj v noci budí a rozmýšľam, či som na niečo nezabudol.

Poznám Vás krátko, ale zdá sa mi, že máte prirodzenú autoritu. Je Vaša autorita prirodzená, alebo ste museli aj zabojsovať? Nemali ste na začiatku „riadiťovania“ problém s delegovaním právomocí, s prísnosťou?

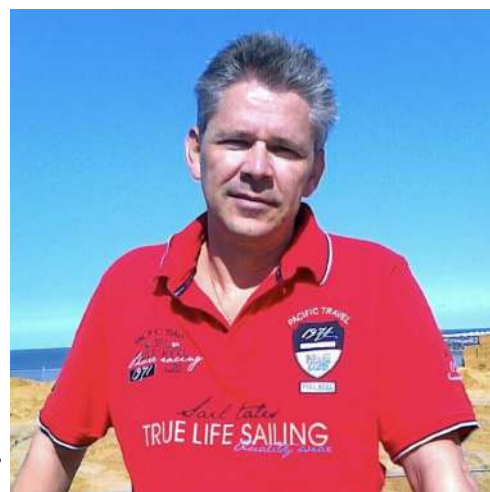
Ja som na post riaditeľa školy prechádzal z postu zástupcu riaditeľa školy, kde som už mal vybudovaný systém riadenia ľudí. Pred nástupom do funkcie riaditeľa som vykonával funkciu zástupcu riaditeľa už od roku 2006 aj na inej strednej škole. A tá prísnosť je možno iba pridružený výraz spojený s tým, že som zodpovedný za celý chod školy.

Myslíte si, že ste obľúbený medzi študentami a kolegami?

Túto otázku musia plnohodnotne zodpovedať žiaci a kolegovia...
(pozn. red. Spýtame sa :)/

Je vaša školská uniforma podmienkou Vašej funkcie? Ste s ňou ok, alebo by ste sem tam prišli aj v tričku a teniskách? Myslíte si, že neformálne oblečenie by znížilo hodnotu vášho postavenia?

Zastávam názor, že moja funkcia je spojená s určitým formálnym štýlom obliekania. Rád nosím košeľu s kravatou, už som si na to zvykol. Myslím, že moje postavenie neovplyvňuje moje oblečenie, ale aký som človek. Vo svojom voľnom čase nemám problém sa obliekať neformálne, teda tričko aj tenisky.

Ste riaditeľ v škole, ktorá je zameraná výrazne aj na fyzickú kondíciu, aká je tá vaša?

Rád lyžujem a hrám futbal a tenis, ale v poslednom čase som to trochu zanedbal, aj kvôli protipandemickým nariadeniam. Už som skúšal aj sebaobranu za pomoci bývalých žiakov.

Čo robíte vo voľnom čase, čo vás baví, pri čom si úplne oddýchnete?

Najradšej oddychujem pri počítači, filme alebo zábavnej relácii. Rád si zahrám nejakú logickú hru a veľmi rád lúštim krížovky.

Aké máte obľúbené jedlo, film a knihu?

Najviac si pochutím na tradičnej kombinácii kapusta, knedľa, mäso alebo dobrej pizze so slaninkou a čili. Mám rád dobrodružné a vedecko fantastické filmy. Priznám sa, že knihy moc nečítam, radšej si pozriem dobrý film.

Kam by ste šli najradšej na prázdniny?

Určite by som opäť raz zašiel do lyžiarskeho strediska a venoval sa lyžovaniu, alebo niekde do tepla k moru. Mám veľmi rád obe ročné obdobia.

AKO BYŤ FIT DUŠEVNE NA DIŠTANČNOM A NIELEN NA ŇOM

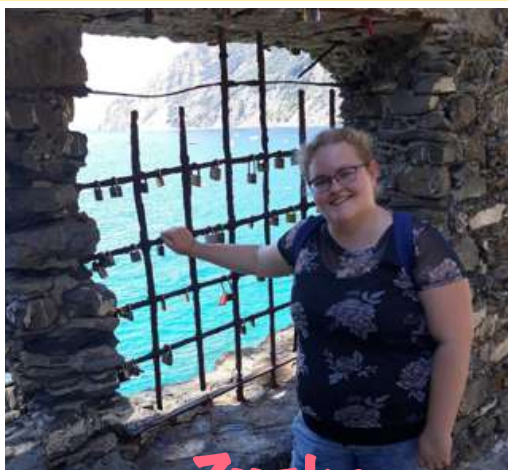
Karanténa. Doma. Čas. Veľa času. Málo času. Práca. Veľa práce. Málo práce. Rodina. Stále s rodinou. Súrodenci. Starostlivosť o nich. Chodiť von. Nechodiť von? Obchod. Kamaráti len cez internet. Kamaráti, vôbec?

Je toho veľa, však? Aj napriek tomu, že sa zdá, že karanténa naše životy len ohraničuje a obmedzuje, stále je tu veľa rôznych povinností a vecí, ktoré treba každý deň spĺňať a dodržiavať. A s tým sú spojené aj obavy. Obavy zo súčasného stavu, obavy z blízkej budúcnosti, obavy z ďalekej budúcnosti. A čoraz viac otázok, ktoré nemajú odpoveď alebo je odpoveď príliš nejasná, vzdialená.

Kedy sa toto celé skončí? Ako to vlastne začalo? Kedy sa vrátíme do školy? Som tak strašne unavený. Prečo? Prečo sú okolo mňa ľudia mrzutí, vyčerpaní, nespokojní? Prečo mám pocit, že mám oveľa viac práce ako inokedy? Otázky. Je ich veľa. Potrebuješ odpovede.

Vo svetle aktuálnych dní sa u tínedžerov stretávajú s rôznymi obavami a pocitmi, medzi ktoré najčastejšie patria rozbitý režim dňa, priveľa samoštúdia k jednotlivým predmetom. Maturita vyzerá ako obluda, o ktorej nikto nevie, či bude, či ju vôbec zvládne, keď väčšinu štúdia v posledných ročníkoch strávili za počítačom. A to nehovoríme o praktickej maturite, ktorá vyzerá dosť "neprakticky". Veď praxe bolo tak málo. Stretnutia s kamarátmi a spolužiakmi. Chýbajú nám, ale je to nemožné, keď spolužiaci sú často z iných miest, okresov a tie sa akosi nesmú prekračovať. Ak aj ideme von, tak máme pocit "zakázaného ovocia", kedy vieme, že robíme niečo, čo by sme nemali a strachujeme sa, či neprinesieme darček v podobe nákazy.

Často mávame zlú alebo kolísavú náladu, raz sme nadšení a inokedy apatickí, nič sa nám nechce a podobne (alebo hovoríme, že máme depku :-D). Zážitky? Nemôžeme ísť na svadby, oslavy, stužkové, nemôžeme cestovať. Tieto veci chýbajú, bez nich je život o toľko ochudonený.

Zuzka

a Dominika

zhromaždili najčastejšie pocity, problémy a obavy ktorými sa trápime všetci. Nájdeš tam aj riešenia ktorými sa môžeš inšpirovať.

Možno sa zdá, že tieto "problémy" sa týkajú len mládeže. Ale verte, že sa týkajú aj nás, dospelých. Aj my riešime podobné (dokonca tie isté) obavy a pocity. Nám do toho ale pribúda starostlivosť o rodiny, domácnosti, pracovné povinnosti, ktoré sa nekončia pomyselným "príchodom" z práce, ale trvajú aj do neskorých nočných hodín.

Hovorí sa, že mysle dospelých sú odolnejšie ako mysle detí a -násťročných. Vo väčšine prípadov to pravda je, predsa len, sme naučení rôznym zmenám v našom živote, plnom skúseností. Ale aj my máme svoje slabé chvíle. Vieme ale, že vaše mysle sú pružnejšie a preto vieme, že toto obdobie vám až tak neublíži, ak si to nepripustíte. Treba len vydržať.

Uvedomujeme si, že dodržať rôzne odporúčania je náročné. Pokiaľ sa ale pokúsíte tieto rady vyskúšať, uvidíte, že dni naberú iný smer a budete sa cítiť lepšie. A ak by ste potrebovali podporu, školské psychologičky sú tu pre vás nie len na riešenie problémov, ale aj na voľný pokec.

*Dominika Černá
Zuzana Hanzéliová*

OBAVY

MOŽNÉ RIEŠENIA

Chodím neskoro spať a ráno mám problém vstať na vyučovanie.

Je potrebné si aj v tomto období zachovať režim dňa. Pokús sa vynechať večerné hranie hier, prezeranie sociálnych sietí či pozeranie filmov. Tieto činnosti neuždú, budú tam aj budúci deň.

Neviem zaspať.

Problém môže byť v tom, že pred spaním pozeráš do obrazovky (TV, PC, mobil). Skús 2 hodiny pred spaním využiť na iné aktivity, ktoré menej nabudujú mozog (kniha, ľahké cvičenie, počúvanie hudby, prechádzka...)

Mám príliš veľa úloh a nestíham ich plniť.

Nastav si čas, kedy sa budeš venovať len vypracovávaniu úloh a nenechaj sa rušiť okolitými vplyvmi. Stíš telefón, nepozerať pritom TV a uvidíš, hneď ti pôjde práca od ruky.

Neviem sa plnohodnotne sústrediť na učenie.

Keď sa ideš učiť, tak sa koncentruj len na učenie. Nerozdeľuj svoju pozornosť na viac častí. Učenie pôjde rýchlejšie a ty budeš mať viac času na iné veci. Keď sedíš na online hodine, skús si z vyučovania písať pre seba poznámky (pokiaľ máš na to priestor). Udrž to tvoju pozornosť, aj keď si možno nestihnesh zapísať všetko. Zároveň sa neboj ozvať a byť aktívny. Aj keď ťa téma možno nebaví, ale vždy sa nájde niečo, čo ťa na tom zaujme. Vyjadri sa k tomu. Učiteľia majú radi aktívnych žiakov.

Snažím sa robiť stále niečo iné, aby som neupadol do stereotypu.

Striedanie činností nie je zlá vec. Horšie je, ak pri tom nevydržíš dlhší čas. Skús si naplánovať, aké aktivity by si chcel počas dňa robiť a zotrvať pri nich vždy o niečo dlhší čas. Tak ti vyplnia deň a zároveň sa lepšie sústrediš pri všetkom.

Strácam záujem o koníčky, ktoré som mal predtým rád.

Skús porozmýšľať nad tým, čo si mal na týchto koníčkoch rád a prečo si ich začal robiť. Znova si k týmto koníčkom nájdi cestu cez činnosti, ktoré si mal na týchto koníčkoch najradšej.

Som apatický/á a nič ma už nebaví. Nemám motiváciu robiť čokoľvek (okrem Instagramu a internetu)

Skús porozmýšľať nad tým, čo si sa vždy túžil naučiť a nemal si na to počas bežných povinností čas. Teraz máš toho času viac a môžeš sa venovať veciam, ktoré si doteraz odkladal. Možno nájdeš nové hobby, ktoré sa ti zapáči a budeš v ňom pokračovať aj po skončení aktuálnej situácie.

Dni mi prídu príliš krátke, alebo sa, naopak, veľmi vlečú.

Keď máme veľa aktivít, ktorými vyplňame deň, dni ubehnú rýchlo. Skús nejakú aktivitu vypustiť. Keď máme aktivít málo, dni sú nekonečné. Skús nejaké aktivity pridať. Návod nájdeš o riadok vyššie.

Nemôžem sa stretávať s kamarátmi. Mám pocit izolácie a bojím sa straty kamarátstiev.

Dnešná doba nám ponúka vymoženosti internetovej komunikácie. Skús si spolu so svojimi kamarátmi nájsť spoločnú aktivitu po internete, aby ste nestratili kontakt. Spoločne telefonujte, založte si vlastný komunikačný server (Discord je na toto skvelý) a uvidíš, zostanete v kontakte.

Všetci okolo mňa mi už lezú na nervy, neviem, čo mám s tým robiť. Chcem sa s niekým porozprávať, ale nemám nikoho, komu by som dôveroval natoľko, aby som sa zveril.

V tomto ti úplne rozumieme. Toto obdobie je náročné. Pomoc ti ale vieme poskytnúť my, školské psychologičky. Na nás sa môžeš kedykoľvek obrátiť, vypočujeme si ťa a skúsime ti poradiť, čo máš robiť. Alebo sa len tak porozprávať.

RUBRIKA

„Vypíšte sa a bude vám /možno 😊 / lepšie“

Je overené praxou, že jeden zo spôsobov, akým sa dá zbaviť nejakého problému, zlosti, smútku alebo pochybnosti, je vypísať sa z neho. Sadnúť si za stôl a vyložiť karty sám pred sebou. Dôležité je vykašľať sa na autocenzúru a do problému sa fakt ponoriť. A kľudne sa nemusíte ani podpísať.

Toto nulté *vypisovacie* sa kolo je ozaj len zahrievacie. Postupne určite viacerí podľahneme „*vypisovaciemu sa*“ čaru. Témy sú otvorené a sú vyložené vašou vecou.

Na anonymný účel *vypisovania* sa je zriadená schránka na stene v škole, do ktorej sa, ak corona dá, ešte pred prázdninami na skok vrátíme.

Téma nultého vypisovania sa: Depka na dištančnom vyučovaní

Niekomu dištančné vyučovanie vyhovuje, niekto má naopak z neho celkom slušnú depku.

Falošné prázdniny

„Najprv som sa veľmi tešil, že kvôli corone sa môžem **uliat'** na dva tri týždne doma. Ale teraz, keď už som doma **zavretý** rok (okrem letných prázdnin), by som sa do školy vrátil **okamžite**. Najprv mi výučba online neprekážala, naopak, celkom mi vyhovovala, ale to len preto, lebo som nebol v maturitnom ročníku a neuvedomoval som si, aké to je, učiť sa naplno a sústrediť sa na každej hodine z domu bez toho, aby som **stratil pozornosť**.“

Stále v jednej izbe

„Učenie v mojej izbe mi až tak nevadí, ale postupne, keď som sa následne musel aj učiť na ďalšie dni **v tej istej izbe**, kde som predtým päť hodín sedel na online hodinách, nebolo to najľahšie a často som **totálne strácal chuť** a motiváciu, **bolo mi jedno**, aké dostávam známky. Dni začínali byť celkom rovnaké, nikdy som si neuvedomoval, aké je dôležité meniť prostredie, aby z toho človek neupadol **do depresie**.“

Stratený rok

„Aj keď som iba týždeň v škole v prezenčnej forme, neuveriteľne si užívam prítomnosť spolužiakov, ktorí mi **chýbali**. Mám 19 rokov a vždy som počul od rodičov, že v tomto veku sa zažíva najviac udalosti a zaujímavých vecí, je mi preto **veľmi ľúto**, že som rok musel takto stráviť doma a **nemohol som zažívať** veci s kamarátmi a spolužiakmi, na ktoré by sme možno ešte dlho spomínali.“

Dostať sa zase spať

„Zistil som aj sám na sebe, že ak sa niekto nesústredí a **vykašle sa na učenie** a vlastne celý rok len „lajbavo“ pracuje, veľmi ľahko dokáže vypadnúť z učiaceho systému, ktorý naberal **celý život**. Ako počujem od mojich učiteľov, je veľmi ťažké sa na tento systém zase naladiť, ale určite to nie je nemožné. O tomto sa veľmi často rozprávam aj s kamarátmi a určite je každému jasné, že výučba online a prezenčná výučba sa **nemôžu porovnávať**. Online vyučovanie funguje, ale určite nie tak efektívne, ako vyučovanie v škole, kde rovno pred vami stojí učiteľ, a nielen že dohliada na to, či dávame pozor, ale dokáže s nami aj lepšie komunikovať a **diskutovať**.“

Maturita

„Veľa ľudí, vrátane mňa, malo veľký **stres** z maturitnej skúšky práve kvôli tomuto pocitu, že sme poriadne nič neprebrali, a že skoro **nič nevieme**. Zrušenie maturít je určite spravodlivé a dobré rozhodnutie. Podľa mňa veľa ľuďom **odľahlo** a pomohlo sa viacej **upokojiť** v tejto komplikovanej situácii.“

Michal

Mišo sa zamyslel nad rokom sedenia v jednej izbe formou slohovej práce. Je super, že sa vôbec zamyslel a svoju úvahu nám dovolil uverejniť. Aj keď je tón jeho listu veľmi seriózny, zvýraznené slová dávajú tušiť, že nie všetko je celkom ok.

Poznámky z Dorotkinho denníka - nepýtajte sa, ako sme ich získali!

Som tučná

„Za ten blbý rok, čo som sedela doma, som pribrala a zase schudla a zase pribrala aj desať kíl. A teraz, keď viem, že ešte mám ísť asi zase do školy a už bude teplo, by som dosť chcela zase schudnúť a teraz to nejde. Mám nervy sa vrátiť do školy takáto tučná. Nemám si čo obliecť, lebo som trčala doma v teplákoch a mama, keď mi vraví, že nie som vôbec tučná, tak ma ide poraziť. Neviem vôbec, načo mi klame, šak sa vidím v zrkadle!“

Nebavím sa so Zuzou

„Najhoršie je, že som sa úplne pohádala so Zuzou a Barborou, čo sme boli stále spolu vonku, a keďže sme sa fakt skoro nevideli od októbra doteraz, tak len sme sa ohovárali a hádali o blbostiach v čete. Zuzu mama vôbec nepúšťala von, my s Barborou sme aj chodili, ale naši o tom nevedeli. Potom sa Zuza štvla, že chodím len s Bašou, ale podľa mňa ony dve chodili von a vôbec mi to nepovedali.“

Do práce

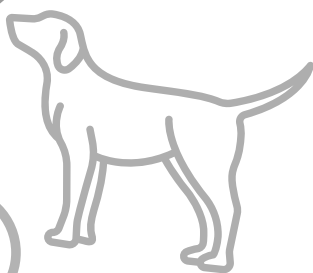
Hlavne, že do práce ma naši pustili. Mama furt, že mám teraz viac času, keď nechodím do školy, že mám aspoň robiť! Brat je druhák, tak furt sedel za počítačom on, lebo ani písať skoro ešte nevie, hlavne, že on do školy chodí a ja nie. V robote nie je zle, lenže ráno sa mi nechce vstať a vôbec ma nebaví, čo sa hovorí na hodinách. Aj tak to celé vyučko pri telefóne prespím. Aspoň že nematurujem a dúfam, že zrušia maturitu už navždy.

Dorota

Dana Róžová

Inak táto dištančná samotka, táto dištančná čierna diera, táto dištančná izolačka má niečo do seba. Človek si tak nejak začne vážiť aj maličkosti. Napríklad, nikdy som si nemyslela, s akou veľkou radosťou budem očakávať príchod ľudí na nákladnom aute, ktoré zbiera po dedine plast. Dnes, po pol roku samoväzby, už z diaľky rozoznám dunenie auta chlapov od plastu. Smejete sa, ale zberači komunálneho odpadu dunia úplne inak.

Aj plynutie času si človek začne uvedomovať intenzívnejšie. Sú dni, keď stihnem odlomiť suchý list z fikusy, naliať mačke misku mlieka, pozrieť sa do schránky a deň je za nami.

Aj na ženské parádenie som zabudla. Zadovážila som si také široké rôznofarebne kockované pyžamové gate, že ako sa mi v nich bude príjemne spať, farba podľa nálady a ako áno ako nie, minule som v jedných takých červených chcela nastúpiť k mužovi do auta, keď mi sľúbil, že ma vezme do Jednoty! Povedal, že ma TAKTO nevezme a prisahám, že som jednu hroznú chvíľu vôbec nevedela o čom hovorí! Samozrejme som sa šla prezliecť, veď komu sa dnes podarí len tak, hocikedy, z voleja, mírnix dírnix, dostať do Jednoty! V tej našej celkom rebelantsky predávajú aj kahance na cintorín a plácačky na muchy, dívate sa mi, že som sa bežala prezliecť?

Ale čo ma blaží na tejto situácii najviac je, že som sa stala naozajstným guru dištančného vzdelávania. Moja staromilská povaha – pero, ceruza a Učiteľský zápisník je “ta tam”.

Dnes brovsujem a skútrujem po ponukách edupejdžu bez najmenšieho zakopnutia, tvorím záhadné testy a tajuplné kvízy jeden za druhým, nastavujem si vysoké latky a lámam rekordy v rýchlosti prepájania obrazoviek a žiakov, kamier a virtuálnych kalendárov. Elektronická administratíva je mi potešením, absenčné háčky lákavou zábavkou. Jednoducho som dobrá, čo dobrá, som guru dištančnej výučby. Dobré mienené rady jedným uchom dnu druhým von, nad výčitkami a pripomienkami sa blahosklonne usmievam. A ak náhodou neviem kam z konopí, pomôže mi veselá pieseň či múdre porekadlo. Ako minule, keď som sa tak nejak trochu zasekla vo vestibule, hneď vedľa automatu na kávu, pri veselom krátení si voľného času v eskejrúme našej školy. Nie a nie sa vyeskejpnúť zo schodišťa aspoň na chodbu prvého poschodia, aspoň pred dvere nejakého lákavého kabinetu. Tak som si zaspievala Chodila dievčina po hore plačúci a bolo po trápení, bolo po pochybnostiach.

Alebo raz, no možno dvakrát, keď som až po hodine zistila, že ma nikto na hodine ani nevidel ani nepočul, a ja som pútavo vysvetľovala použitie toho či onoho javu, zadávala zaujímavé úlohy, odpovedala si na vlastné rečnícke otázky, mi veľmi pomohlo staré dobré čo oko nevidí, srdce nebolí a bolo po starostiach.

Alebo teraz, prednedávnom, som bola dobre informovaným zdrojom informovaná, že moja informácia o prítomnosti študentov na hodine ostáva výlučne mojou informáciou, hoci by mala byť informáciou pre triednych učiteľov, aby boli aj oni dobre informovaní, nielen ja. Dlho som sa výčitkami netrápila, povedala som si, že len ten, kto nič nerobí, nič nepokazí a kto po informáciách žízni, ten si ich aj zoženie. A navyše som určite aj získala povest učiteľky so stopercentnou dochádzkou, ktorej hodiny sú také neodolateľné, že...až.

Má veru niečo do seba táto dištančná „kolúzna“ situácia, jednému by sa aj mohlo zazdať, že je guru a nielen dištančnej výučby. Ale už by veru kontaktu s najbližšími a trochu nadhľadu nebolo na škodu.

Našťastie platí, že čo nie je môže byť, čo sa vlečie neutečie a ešte tak dobre nebolo, aby nemohlo byť lepšie, ale hlavne....

Zostaňme zdraví a dobre bude!

Veľa dobrých vecí a overených rád, ktoré naozaj pomôžu, sa dá nájsť v knihách.

Skúste tip Viki Olejčíkovej!

OSHO

Tento muž zomrel v roku 1990 v Pune v Indii. Bol to indický bohočlovek, mystik a zakladateľ hnutia Rajneesh. Bol to zaujímavý muž, nemôžeme sa však začať jeho myšlienkami bližšie zaoberať, lebo by nám určite náš nultý priestor nestačil. Spoločnime sa preto na Vikine odporúčanie.

Prvý Vikin OSHO

„Osho, bol pre ľudí niečo ako Budha, ako taký guru duchovna. Napísal knihy na rôzne témy. O emóciách, cez strach, stres, lásku, život až po „ix“ bežných vecí, s ktorými sa denne stretávame. Moja prvá kniha od neho bola "Nauč se byť sám sebou a získej svobodu". Je to vlastne o tom, že ľudia sa neustále porovnávajú s druhými a chcú byť stále lepší a lepší, ale zakrývajú tým svoju vlastnú hodnotu. Je to o tom, ako z nás spoločnosť robí otrokov a aké dôležité je vyjadriť svoj názor. Je na tom fajn, že táto kniha dokáže človeka nabudiť, vďaka nej si uvedomí veľa vecí, naučí sa mať sám seba rád, ak sa rád nemá, alebo chápať svoje zlé vlastnosti. Kniha vysvetľuje veľa vecí o živote, o láske a porozumení.“

Povinné čítanie

„Ja som nikdy nemala rada knihy, možno tak na základke povinnú literatúru a nejaké rozprávky, keď som bola menšia a odvtedy mnou nič nehlo a nič ma nezaujalo, až teraz táto duchovná literatúra. Napríklad teraz čítam knihu o odvahe od OSHA. Volá sa "Odvahe - radosť žiť nebezpečne". Začala som ju čítať teraz, kvôli maturitám, čo ma čakali a vysokej škole... OSHO je náročný na pochopenie, často si musím niektoré vety prečítať viackrát, aby som pochopila, čo mi chce povedať, aby som pochopila skrytý význam jeho slov. Pre mňa je na čítaní zaujímavé to, že človek začne inak premýšľať nad situáciami, začne aj inak konať a rozhodovať sa. Možno to znie smiešne, ale čítanie pomáha človeku duševne rásť“

/Neznie to smiešne Viki, na to sú tu knihy odvtedy, čo múdri ľudia vzali pero do ruky....:)

Oshove a iné knihy som začala čítať

minulý rok v máji a teraz už mám celkom krásnu zbierku:

Osho: Nauč se byť sám sebou a získej svobodu

Osho: Emoce, zbavte se zlosti, žárlivosti a strachu

Dag Palovič: Otvor očí

Osho: Transurfing 5 - Vnútna sloboda

Osho: O strachu

Osho: Život, láska, smích

Mark Manson: Jemné umenie mať veci v paži

Osho: Osud, sloboda a duša

Eckhart Tolle: Sila prítomného okamihu

Iveta Tomášková: Len tak, o živote

Prema Leo: Srdce leva (pre ženu)

AKO BYŤ FIT FYZICKY NA DIŠTANČNOM A NIELEN NA ŇOM

Laco a box

V minulosti som sa venoval teakwodu a florbalu, ale dnes je mojou najväčšou záľubou box a powerlifting. Venujem sa tomu asi celý môj voľný čas. Presne už piaty rok. V tejto situácii chodíme trénovať von aj s partiou ľudí, ktorí sa chcú zlepšovať a nesediť len vonku na lavičke a svoje piatkové večery tráviť pri fľaši s alkoholom ako to už dnes býva zvykom.

BOX je olympijská športová disciplína. Bola súčasťou aj starých olympijských hier. V boxe proti sebe stoja dvaja súper v ringu ohraničenom lanami. Pri zápase používajú údery päsť, ktoré sú chránené rukavicami.

POWERLIFTING je silový šport, ktorý pozostáva z troch pokusov o maximálnu váhu na troch výťahoch: drep, tlak na lavičke a mŕtvy ťah. Rovnako ako v olympijskom vzpieraní aj tu ide o to, aby sa športovec pokúsil o maximálny váhový zdvih jednej činky zaťaženej závažiami.

Moje skúsenosti

Moje skúsenosti najviac pozostávajú z prípravy na športové zápasy v boxe. Na tieto zápasy som musel chudnúť z 80 kíl na 75 kíl, ktoré som musel mať ráno v deň zápasu. Na chudnutie som mal vždy presne vymedzený čas, takže to chce silnú vôľu a znalosti svojho tela. Chudnutie je pre mňa asi ťažšie ako samotný zápas, pretože večer pred zápasom musím byť totálne kvôli dodržaniu váhy odvodnený a musím ísť spať bez kvapky vody a vydržať to do rána. Som z toho totálne vyčerpaný, ale nie je potom krajší pocit na svete, ak máte po toľkom trápení nakoniec zdvihnutú ruku v ringu vy. Práve preto box tak hrozne moc milujem.

Motivácia

„Som obyčajný človek, ktorý tvrdo pracoval, aby rozvíjal svoj talent. Veril som v seba a verím v dobrotu druhých.“
Muhammad Ali

Motivácia je podľa mojich skúseností jedna z troch najdôležitejších vecí hneď po dobrej a kvalitnej strave a tvrdej práci, pretože si musíme uvedomiť, že ak sa chceme niekam dostať, musíme pracovať raz toľko ako tí na vrchole, ak ich chceme predbehnúť, a byť tými najlepšími my sami.

A platí to nielen v športe, ale aj v živote, teda ak nechceme žiť priemerným životom. Mojm vzorom v športe, keďže milujem box, tak asi odpoviem rovnako ako väčšina ľudí, sú velikáni Muhammad Ali a Mike Tyson.

Moje obľúbené cviky

Medzi najzákladnejšie a moje najobľúbenejšie cviky patria mŕtve ťahy a drepy.

DREP je asi najlepším cvikom na rozvoj svalovej hmoty nôh. Okrem účinku na dolné končatiny, významne prispieva k posilneniu vzpriamovačov trupu, posilňuje brušné svalstvo, zväčšuje kapacitu pľúc a rozvíja funkčnú silu celého tela. Mŕtvy ťah spolu s drepom určuje silu dolnej polovice tela, pomáha vybudovať silný a funkčný chrbát.

Čo vynechať z jedálnečky?

V dnešnej dobe, keď máme pohybu menej ako obvykle, je pre nás ešte dôležitejšie dodržiavať správnu stravu, aby sme zbytočne nestagnovali, ale dokázali sme sa aj v tejto dobe niekam posunúť.

Ja osobne som zo svojej stravy úplne vyhodil sladké nápoje, masťnú stravu a taktiež nami všetkými obľúbené sladkosti.

Som veľmi rád, ak ste sa dočítali až sem. Pevne verím, že vám tento článok niečo dal a snáď vás aj motivoval.

Ladislav Fejtl, 3.A

Filip z elitného pluku

O disciplíne

„Disciplína znamená spraviť to, čo nechceš, čo nemusíš, ale vieš, že keď to spraviš, POSUNIE ŤA TO ĎALEJ.“

Conor McGregor

Conor Anthony McGregor is an Irish professional mixed martial artist and boxer. He is a former Ultimate Fighting Championship featherweight and lightweight champion. As of 25 January 2021, he is #6 in the UFC lightweight rankings, and as of March 23, 2021 he is #15 in the UFC men's pound-for-pound rankings.

Disciplína a sebazaprenie je práve to, čo mnohým ľuďom v dnešnej dobe chýba, ale je tu niečo, čo majú, a to sú výhovorky, hlavne v tomto „covid“ období. Stretol som sa s pár ľuďmi, boli to ľudia, ktorí pred „covidom“ aktívne navštevovali fitness centrá.

Keď som im položil otázku, či na sebe ďalej pracujú, odpovedali: „Čo si, však nie je kde, doma to nemá význam, behanie nie je pre nás a okrem toho máme po doobedňach školu, tak nemáme čas.“

O motivácii

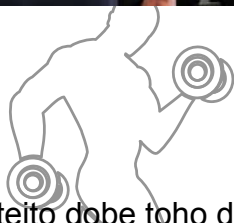
Podľa môjho názoru si človek, ktorý chce vybočiť a byť lepším, vždy niečo nájde, či chce alebo nie. Pre mnoho ľudí je zložité vyjsť z komfortnej zóny, ale keď príde na to, že chcú ísť napríklad na policajnú alebo vojenskú vysokú školu a nedokážu urobiť za minútu ani 40 sed-lahov, zrazu si všetko uvedomia, no bude neskoro. Touto cestou chcem možno istým spôsobom motivovať ostatných, aby z tej komfortnej zóny čím skôr vyšli a začali robiť niečo prospešné.

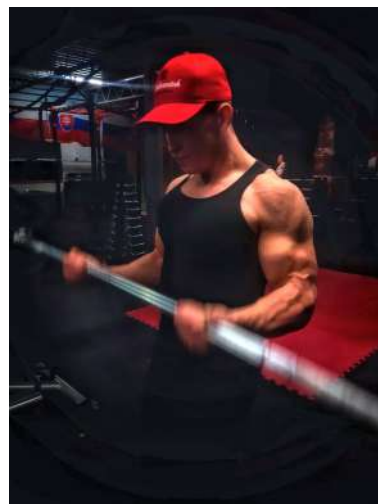
O cieľi

Taktiež mám v tejto dobe toho dosť, lebo som maturant a mám veľa učenia. A keďže chcem po strednej ďalej pokračovať ku elitnému pluku, ktorý je súčasťou Síl pre špeciálne operácie Ozbrojených síl Slovenskej republiky, tak sa naplno venujem príprave na fyzické a „psycho“ testy.

Prípravu vediem v tom štýle že trénujem 5-6x do týždňa, posilňujem väčšinou ráno a poobede chodím behať.

Posilňujem na workoutových ihriskách, doma s vlastnou váhou, odporovými gumami alebo so závažiami, ktoré som si buď nakúpil alebo sám zhotovil.

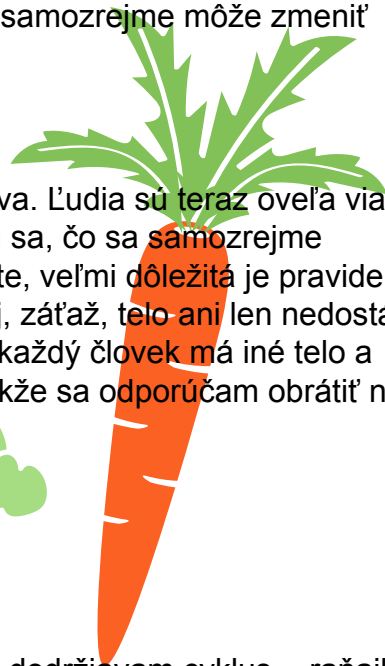

Naplno behám každý druhý deň, napríklad 60 metrové šprinty - 10 sérií, medzi behmi mám 30 sekundové pauzy. Medzi dňami, ktoré behám naplno, si dávam ľahšie, 5-6 kilometrové výklusové behy.

Niektí, ktorí s posilňovaním alebo s behaním len začínajú, si samozrejme môžu zmeniť záťaž a trénovať napríklad len každý druhý deň.

O strave

Najdôležitejšou vecou v tejto dobe, ale aj mimo nej, je strava. Ľudia sú teraz oveľa viac doma, a to ich môže viesť a lákať k neustálemu prejedaniu sa, čo sa samozrejme taktiež odzrkadlí. Preto je dôležité dávať pozor na to, čo jete, veľmi dôležitá je pravidelnosť a množstvo jedla, samozrejme, keď nie je určitý výdaj, záťaž, telo ani len nedostáva podnet k formovaniu sa. Chcel by som ale povedať, že každý človek má iné telo a na každého platí niečo iné, či ide o stravu alebo tréning, takže sa odporúčam obrátiť na niekoho, kto má skúsenosti a dokáže sa osobne venovať.

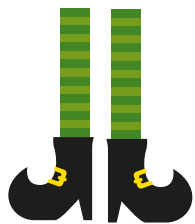
O zlatom strede

Čo sa týka môjho stravovania, stravujem sa 5-6x do dňa a dodržiavam cyklus - raňajky, desiaty, obed, olovrant, večera a niekedy druhá večera. Dôležité je neprejsť hladom, ale zasýtiť sa, takže taký zlatý stred. Stravu mám obohatenú aj o doplnky výživy – proteín, aminokyseliny, vitamíny, kreatín, ktoré vedú byť užitočné pri regenerácii, na budovanie sily, svalovej hmoty alebo imunity. Môžem odporučiť slovenskú značku výživových doplnkov Kompava, ktorá je podľa mňa top značkou na trhu. Keď už som spomenul tú regeneráciu a imunitu, odporúčam vyskúšať otužovanie.

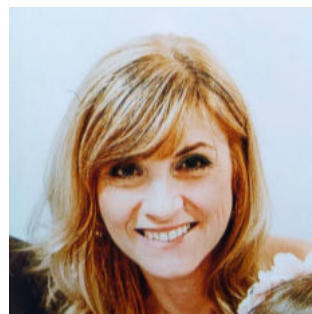
A na záver odporúčam ihneď vstať a ísť makat!

Ked' nevyskúšaš, nebudeš vedieť, alebo Nikdy nie je neskoro!

Povedali by ste si niekedy o pani učiteľke Slobodníkovej, že len tak, z ničoho nič, si jedného dňa zbalí kufre a odíde do Írska zdokonaľiť si aj tak dokonalú angličtinu? Možno áno, ale pani učiteľka nemala vašich sladkých bezstarostných sedemnásť!

Lietadlové súčiastky

Každý človek sa snaží počas svojho života zdokonaľovať. Ja, ako rýdza Slovenka učiaci anglický jazyk, som pociťovala potrebu sebazdokonaľovania sa v tomto jazyku.

Po mnohých jazykových kurzoch v Londýne, Oxforde a v Eastbourne, kde som mala zabezpečený kompletný servis zahrňujúci lekcie v jazykovej škole, ubytovanie v hosťiteľskej rodine s menu a programom, som sa rozhodla prijať ponuku zdokonaľovať si svoju angličtinu od svojej kamarátky, ktorá dlhodobo žije v Írsku.

Moja kamarátka pracovala vo firme, ktorá vyrábala komponenty do lietadiel. Trošku som váhala, lebo som si nebola celkom istá, či zvládnem nápor, ktorý so sebou nesie zmena zamestnania s úplnou zmenou bydliska. No nerátala som s kultúrnym šokom, ktorý na vás doľahne v krajine vzdialenej od vášho domova. V duchu „**Ked' nevyskúšaš, nebudeš vedieť**“, som sa nakoniec rozhodla pre tento riskantný krok.

Kufre, rozlúčka a tučný sused

Termín odchodu bol stanovený na 28.6. a prvý bolestný krok bolo zbaliť sa na neurčitú dobu. Pre ženu zbaliť sa na určitú dobu je náročné. Sedela som doma a rozmýšľala a kombinovala a prehodnocovala. Za necelé dva dni som to zvládla. Druhý bolestný krok – rozlúčka s rodinou na letisku – vtedy som začala zvažovať, že ten nápad so zmenou zamestnania, sa mi už nezdaľ až tak výborný. Vlastne, letela som sama po prvýkrát v živote, vždy sme leteli spolu s rodinou a teraz sama s neznámym susedom, ktorého váha predurčovala, že zaberie nielen svoje sedadlo, ale aj polovicu toho môjho...škoda, že nepoužil v to ráno dezodorant, ale dalo sa to vyriešiť tak, že som mala celú cestu hlavu otočenú do druhej strany.

Baile Atha Cliath

Po prilete do Dublinu to začalo...nápor na moju angličtinu, prepácte írčinu, ktorej rozumiť chce tréning a to ma ešte čakali štyri hodiny cesty autobusom na juh Írska. Bolo to dlhé a únavné. V cieli cesty ma čakala kamarátka. Bola som rada, že vidím známu tvár a tešila som sa, že si oddýchnem u nej doma. Omyl. Bolo treba vybaviť množstvo potvrdení a úradných záležitostí a ,samozrejme, aj moje predstavenie sa v novej práci. Čudujem sa, že ma prijali, lebo od únavy som neformulovala vety ani v slovenčine a nie ešte v angličtine. Bolo však výborné, že som mala ďalší týždeň na aklimatizovanie sa a na spoznávanie okolia.

Slovenky sú pracantky

Môj prvý deň v práci, od ktorej som si sľubovala neustály tok anglických viet a dialógov, bol viac než prekvapujúci. Za celý deň som sa nestretla s nikým, kto by mal čas so mnou komunikovať a tak to šlo ešte ďalší mesiac. Pochopila som, že ľudia v práci pracujú a stretávajú sa iba v prípadoch, ak chcú odkomunikovať niečo pracovné, čo nebol môj prípad. Čiže to, prečo som prišla do Írska, sa zďaleka nenaplnilo a pri takomto spôsobe komunikácie by musela v Írsku žiť ďalších sto rokov, aby som si splnila cieľ. Po mesiaci som sa rozhodla z práce odísť. Môj nadriadený mi dokonca ponúkol novú, lepšie platenú pozíciu. Zistil, že Slovenky sú pracantky, ale to som už bola rozhodnutá ísť domov.

Cork a milí corčania

Dopriala som si ďalšie dva týždne jazykový kurz a spoznávala som mesto Cork, kde som bývala a užívala si dni štúdia.

S odstupom času musím povedať, že Íri sú veľmi priateľskí ľudia. Nikdy sa mi nestalo, že by bol niekto nervózny, že nerozumiem ich corskému dialektu. Boli trpezliví a chápací, a to nehovorím len napríklad o vodičoch autobusov, predavačkách, ale aj bežných ľuďoch, ktorých som oslovila, keď som sa nevedela zorientovať v priestore.

Írsko naozaj pôsobilo na mňa ako zelený ostrov, mala som dojem, že bývam v lese a chápem, prečo v Deň svätého Patrika sú ľudia oblečení do zelenej farby 😊

Majú iba jeden druh zmrzliny – smotanovú a chutí vynikajúco, ale môžete si na ňu dať bilión poliev 😊

Zopár fráz po írsky

Good morning	Maidin mhaith
What is your name?	Cad is ainm duit?
How are you?	Conas atá tu?
I am good	Tá mé go mhaith

Nechcete ísť študovať do Írska?

Trinity College Dublin <https://www.tcd.ie>

University College Dublin <https://www.ucd.ie>

Dublin City University <https://www.dcu.ie>

Určite sa plánujem vrátiť do Írska. Je to krajina, kde som sa necítila ako cudzinka.

Tatiana Slobodníková

KIM MÔJ PES

Keď sme sa nasťahovali ako rodina na dom, prišiel nás navštíviť priateľ môjho otca s manželkou. Pani mala v náruči krásne šteniatko vlčiaka. Otcov priateľ predniesol, že ku každému domu na dedine patrí aj poriadny pes – strážca a ochranca. A toto šteniatko bude váš strážca. Potom šteňa pustili a to si našlo cestu rovno ku mne.

Od toho dňa začala naša spoločná púť so šteniatkom, ktoré som nazval **Kim**.

Od prvého momentu som vedel, že patríme s Kim k sebe. Naučil som sa, že Kim nemá rada uzatvorený priestor, potrebuje vždy všetko skontrolovať, očuchať a má veľmi rada aportovanie. Donesie vám tú paličku snáď aj stokrát a neprestane ju to baviť.

V jednu sobotu utáhala celú rodinu. Nikto už nevládal vziať paličku a hodiť jej ju. Otec jej hodil paličku aj ďaleko do jazera, ale pre Kim to nebol žiadny problém. Doplávala si pre ňu a v pohode ju doniesla k nám späť na breh. Kim je vždy po mojom boku.

Kim nám vyrástla a za tu dobu, čo sme spolu, som pochopil, že má veľmi dobré povahové vlastnosti. Niekedy nám stačí na porozumenie len pohľad do jej hnedých očí. Naozaj je vynikajúcim strážcom, neunikne jej doslova ani myš. Je až neuveriteľné, akú obrovskú rýchlosť dokáže vyvinúť so svojimi 55kg živej váhy a to aj na krátkom úseku.

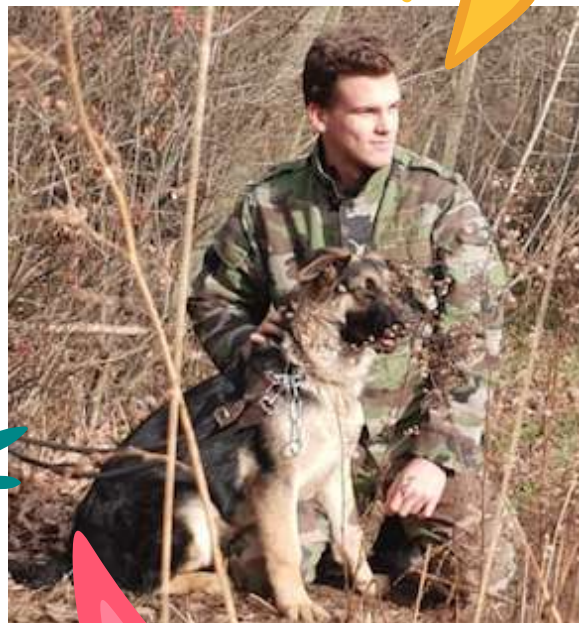
Vie byť veľmi hravá a prítulná. Napriek tomu, že som ju nikdy poriadne netrénoval, má vynikajúcu povahu a nemám s tým problém, že by ma neposlúchala. Práve naopak, mňa poslúcha na slovo.

„Loajálnejšieho kamaráta by som si nikdy nemohol viac priat', je tu, keď ju potrebujem, vždy sa na mňa teší a ochraňuje ma. Vždy keď ju vidím, urobí mi úsmev na tvári, jedno ako zlý deň som mal.“

„Hlavne v týchto časoch som rád, že mám takúto dobrú kamarátku, v ktorej sa nikdy nemôžem sklamať.“

„Tvrdá“ Kim pri telke na „tvrdej“ deke 😊
„Veru bol som aj prekvapený, že nerieši bolesť tak, ako ostatní psi. Raz si natrhla packu a museli sme to vydezinfikovať. A Kim ani nezakňučala. Je veľmi tvrdá a neukazuje že ju niečo boli.“

„Veľmi rada ma kósty, človek by sa divil ako rýchlo dokáže takový vlčiak zjesť kóstu. Doslova z tých kostí nič nezostáva“ hovorí Viktor svojou čarovnou rakúskou slovenčinou.

Tým, že máme veľkú záhradu, nechodievam často s ňou von, skôr sa jej venujem na záhrade. Veľmi rada kope jamy, takže keď nejakú nájdem, musím ju zahrabať. Našťastie to nie je časté. Ale keď ideme na prechádzku, ideme vždy k jazeru neďaleko dediny. Bol som veľmi prekvapený, že sa vody nebráni a že je vynikajúci plavec. Keď Kim vidí palicu a vy by ste ju aj hodili do ohňa, ona by vám ju priniesla bez problémov.

Viktor Vránek, 3.C

Klárka a /od/dychovka

Volám sa Klára a venujem sa hudbe. Máme malú dychovku, v ktorej hráme všetci traja súrodenci.

Viem hrať na saxofón, učím sa na klarinet a spievam v dychovke. Najprv som začala hrať na zobcovej flaute v prvej triede na základnej škole. A po dvoch rokoch som sa dostala k saxofónu.

Prečo saxofón

Prečo saxofón? Nejak ma to k nemu tiahlo. Je to super nástroj. Hrať na saxofóne je určite ľahšie ako na klarinete. Teraz ma to viac tiahne ku klarinetu. Kedysi ma viac zaujímal džez. Momentálne je to dychová hudba. Trošku blbý skok pre mojich rovesníkov, ale ja som sa v tom našla.

Trúbka a tuba

V originál dychovke nie je saxofón, a keďže je môj plán hrať v nejakej super dychovke, alebo v nej aspoň spievať, chcem sa v hre na klarinet zlepšovať. Lepšia chcem byť aj v hre na saxofón. V mojej rodine nik nie je muzikant. Ale mám dvoch bratov, ktorí študujú na konzervatóriu v Bratislave. Jeden hrá na trúbku a druhý na tubu.

Ja sama chcem byť sudkyňa alebo vyšetrovatel'ka.

Dychovka

Dychová hudba je hudobný žáner, ktorý pre svoj prejav využíva hlavne plechové dychové nástroje a perkusie. Jej hudobný štýl je spojením európskej klasickej a ľudovej hudby. Vznikol tak zábavný hudobný žáner, ktorý je dodnes v širokom spektre využívaný na prezentáciu pre ňu typickej pochodovej, smútočnej, tanečnej - polka, valčík, ale aj koncertnej hudby. Prepojením dychovej hudby, afroamerického folklóru a blues vznikol v USA základ pre vznik klasického džezu.

Aj môj brat vie spievať a zaujímame sa aj o folklór. Ja mám na sebe radošovský kroj – jeden z najbohatších krojov.

Perkusie sú menej obvyklý bicí nástroj, na ktorý sa hrá udieraním, alebo trením, škrabaním, hrkaním, presýpaním; inak povedané: bicí nástroj iný než nástroj z klasickej, akustickej bicej súpravy)

Ceny nástrojov sú rôzne, záleží od značky. Trubka a saxofón môžu stáť kľudne aj 4000. Dá sa kúpiť aj nástroj za 200 eur, ale to je nanič. Tuba je trošku drahšia, asi 10 000 eur.

Naša dychovka sa volá DH Lubovjenka. Najstarší brat je Dávid a s Krištofom sme dvojčky.

Vystupujeme v okolitých dedinách, podľa toho, na akú akciu nás pozvú. Boli sme aj na Morave na festivale dychovej hudby.

Na Slovensku existuje v súčasnosti jedna celoštátna postupová súťaž a prehliadka pre detské, mládežnícke a malé dychové hudby OdDYCHpoDYCH, ktorá vznikla spojením dvoch predošlých podujatí. Najbližšie bude táto súťaž 13. novembra 2021 v Lednických Rovniach.

Klára Vaňková 3.B

RUBRIKA: Vy sa právnika pýtate, my nejakého zoženieme a opýtame sa.

Kedže sme školský časopis v škole, ktorá sa zaoberá ochranou osôb a majetku, a vy raz budete osoby a majetok profesionálne ochraňovať, právnické okno alebo poradňa, by nemuselo byť na škodu. Zvlášť v tejto dobe, keď sa cely plnia osobami od výmyslu sveta.

Do nulte „poradne“ sme „zohnali“ advokátku z Košíc **Judr. Helenu Knopovú** a **Mgr. Ivana Tomčovčíka** z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody, tiež z Košíc. A opýtali sme sa na mechanizmy zatýkania, na typy väzby, aj na to, ako si v celách väzni nažívajú.

A keďže má pani doktorka slušnú svorku vlčiakov, tak nám presne zapadla do našej úvodnej „vlčiakovskej“ témy. A medzi nami dievčatami, pán Tomčovčík vyzerá ako veľmi fešácky mladý vlk, takže zapadá tiež.

Pani doktorka, keď príde polícia k človeku domov a chcú ho predviesť na výsluch, musí ísť? A čo je to vlastne zatknutie.

Príslušníci polície môžu **vstúpiť** do obydľia, na pozemok alebo do iných priestorov len v prípade, ak je vydaný príkaz na zatknutie, je potrebné osobu predviesť, zadržať alebo je vydaný príkaz na domovú prehliadku.

Zatknutie je možné len v prípade, ak súd vydal **príkaz na zatknutie**. Po zatknutí musí byť do 24 hodín predvedený pred súd, ktorý príkaz na zatknutie vydal, a ten do 48 hodín, pri obzvlášť závažnom zločine do 72 hodín, rozhodne o **vzatí do väzby** alebo o **prepustení** osoby na slobodu.

Zadržať možno osobu len so súhlasom prokurátora. Bez neho, len ak vec neznesie odklad alebo je osoba **pristihnutá** pri trestnom čine.

Každý má už v tomto štádiu právo **zvoliť si obhajcu** alebo požiadať, aby mu bol ustanovený súdom

Čo sa deje ďalej? Na polícií sa ide hneď na výsluch a ak sa čaká, tak v cele? Akej? Ako to vyzerá? Je tam človek sám, alebo je hromadná ako v telke?

Spravidla sa výsluch vykoná ihneď a ak to nie je možné, osoba sa umiestni do vhodnej **miestnosti na polícií**, alebo, ak pôjde o dlhší čas, do **cely** predbežného zadržania.

Cela predbežného zadržania je samostatná miestnosť, v ktorej je **osoba sama**, odtiaľ je potom predvedená **na výsluch**. Po jeho skončení, ak nie je prepustená na slobodu, je tam umiestnená opäť a odtiaľ predvedená na súd.

Čo to je cela predbežného zadržania? Keď je zadržaný smädny, dostane vodu? Ako dlho môže v takejto cele byť? Napríklad na záchod ho odvedú v putách? Každý odvedený alebo zatknutý dostane putá?

V cele predbežného zadržania má osoba právo na **nevyhnutné nápoje** a jedlo, buď za vlastné peniaze, alebo mu to zabezpečia policajti, má právo na lieky, lekársku starostlivosť, ak ju potrebuje. O **použití pút** rozhodujú príslušní policajti podľa okolností a správania sa zadržanej osoby. Spravidla sa po zadržaní alebo zatknutí **putá používajú**.

Aké typy väzby poznáme na Slovensku? Ako dlho v nich môže obvinený zotrvať?

Väzba je **najzávažnejší zásah do práva človeka** na osobnú slobodu, a preto zákon prísne stanovuje jej **dôvody**. Rozhodnutie o vzatí do väzby robí sudca na návrh prokurátora. Policajti, prokurátor aj súd sú povinní v každom štádiu konania skúmať, či **dôvody väzby** trvajú, alebo sa zmenili. Dôvodom pre vzatie obvineného do väzby je:

a) obava, že obvinený ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu - **úteková väzba**

b) obava, že bude pôsobiť na spoluobvinených alebo na svedkov, alebo maŕiť dôkazy - **kolúzna väzba**

c) obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, že dokoná trestný čin alebo spácha trestný čin, ktorým hrozil - **preventívna väzba**

Kedy sa môže obvinený skontaktovať s právnikom?

Právo na obhajobu **má každý** od okamihu začatia konania proti svojej osobe, to znamená, že ešte predtým, než je mu vznesené obvinenie. Má právo si obhajcu zvoliť, v prípade, že nemá dostatok finančných prostriedkov, môže požiadať, aby mu súd obhajcu ustanovil tzv. **ex offio** /z úradnej moci/.

Kde čakajú obvinení na súd? V ústave na výkon trestu, teda vo väzení, či niekde v cele na polícii?

Obvinení sú predvádzaní na súd buď z **cely** predbežného zadržania na polícii, alebo z príslušného **ústavu** na výkon väzby do miestnosti na to určenej v budove súdu a odtiaľ v určený čas do **pojednávacej** miestnosti.

Aké sú kapacity väzníc? Môže sa stať, že obžalovaný nebude mať miesto?

Počet väzňov často prekračuje **kapacitu väzníc**, ale nemôže sa stať, aby niekoho nevzali do väzby z dôvodu nedostatku miesta, ak **súd rozhodne** o vzatí do väzby. Príslušný ústav, kde sa má väzba vykonať, **musí** osobu prijať.

Sú súčasné sťažnosti na kolúznu väzbu oprávnené? Ide naozaj o mučenie zadržaných?

Kolúzna väzba je **najprísnejšia**, z pochopiteľných dôvodov je v nej mnoho obmedzení, najmä čo sa týka **kontaktu** obvineného s rodinou, alebo kontroly pošty. Ak o nej zákonným spôsobom rozhodne súd a vykonáva sa v súlade so zákonom, nejde samozrejme o **žiadne mučenie**, hoci obvinení to tak **subjektívne** môžu pociťovať. Sú vytrhnutí z bežného života a prísne **obmedzovaní** v obvykle samozrejmych činnostiach.

Info pre tých, čo sa chcú učiť aj tesne pred prázdninami

Trvanie väzby je časovo obmedzené, základná lehota väzby v prípravnom konaní je sedem mesiacov. Celková lehota väzby pri prečinoch nesmie presiahnuť dvanásť mesiacov. Pri zločinoch môže väzba trvať maximálne 36 mesiacov, z toho najviac 19 mesiacov v prípravnom konaní. Pri obzvlášť závažných zločinoch je to až 48 mesiacov, z toho 25 mesiacov pre prípravné konanie. Obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie z väzby na slobodu.

Info pre tých, čo sa trošku stratili

Hlavne treba vedieť, že **väzba nie je trest**. Teda väzba nie je výkon súdom vymeraného trestu, hoci sa čas odsedený vo väzbe nakoniec zaráta do celkovej dĺžky súdom vymeraného trestu na súdnom pojednávaní. Dôležité je aj vedieť, že **prípravné konanie** je také konanie, počas ktorého policajní vyšetrovatelia získavajú dôkazy a vypočúvajú svedkov. Keď majú dost dôkazov a výpovedí na to, aby mohli s kludným svedomím že nepohoria, ísť za prokurátorom, tak idú a ak je všetko ok, prokurátor podá vec na súd. Od tejto chvíle sa obvinený ocitá vo **väzbe v súdnom konaní** a sedí v presne tej istej miestnosti, ako keď bol vo väzbe v prípravnom konaní a čaká na koniec súdneho pojednávania a na výrok súdu o jeho vine či nevine.

Potom prebehne súd, a ak je obžalovaný vinný, ide na **výkon trestu**, teda ľudovo **do basy**. Úľavou je len to, že čo si odsedel v oboch väzbách /viď vyššie/ sa mu započítava do celkového trvania trestu.

Info pre tých, čo chcú vedieť, prečo je problém väzba kolúzna

Väzba kolúzna je **strašný a drastický** zásah do osobnej slobody človeka. Obvineného človeka. Na rozdiel od väzby útekovej či preventívnej, sa človek vo väzbe kolúznej ocitne spravidla **sám v miestnosti** na to určenej. Nemá dovolený **žiadny kontakt** s nikým okrem právnikom. Nesmie hovoriť s rodinou, ani od nikoho dostávať poštu a **nesmie ani telefonovať**. Ak áno, musí mu to dovoliť prokurátor, súd alebo vyšetrovateľ. V tejto kolúznej väzbe môže ostať obvinený aj 48 mesiacov, teda štyri roky. Praxou ale je, že len čo sú vypočutí všetci svedkovia a niet koho viac ovplyvňovať, **kolúzna väzba sa skončí** a je nahradená väzbou v prípravnom konaní s menej „pekelnými“ podmienkami.

Kolúzna väzba má však svoje vážne dôvody!

V kolúznej väzbe sa ocitnú **obvinení**, u ktorých je **odôvodnená** obava, že budú a môžu ovplyvňovať prípadných svedkov. Cyril, čo ukradne v potravinách fľašku vodky sa v takejto väzbe neocitne, lebo nemá koho ani ako a prečo ovplyvňovať.

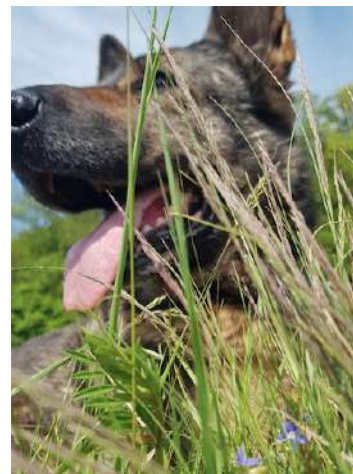
Aktuálne info

Kolúzna väzba nie je žiadna novinka! Aktuálnou sa stala vďaka Igorovi Matovičovi a jeho ťaženiu voči populárnym podozrivým. A neskôr kvôli Borisovi Kollárovi, ktorému verí asi len málokto, že mu ležia na srdci aj iní obvinení, „trpiaci“ v kolúznej väzbe, okrem bývalého šéfsiskára Pčolinského. **Kolúzna väzba je tu odjakživa**. Že je čas na **prehodnotenie** jej dĺžky trvania **je fakt**. Vie to aj ministerka Kolíková. Ako to dopadne, sa do uzávierky nášho nultého čísla asi nedozvieme, či?

Požičali sme jedného vlčiaka aj pánovi dozorcovi. Akoby to bolo, dozorca bez vlčiaka?! Ale hlavne žiadny dozorca, ale **Vedúci zmeny úseku strážnej činnosti oddelenia ochrany.**

Pán Tomčovčík, čo má odsúdený očakávať, ako bude vyzeráť jeho cela? Dá sa povedať, že cely vyzerajú približne rovnako vo všetkých slovenských väzniciach? Môžete opísať jej zariadenie?

Cela alebo izba odsúdeného vyzerá v ústavoch približne rovnako, dodržiava sa 3,5 m² na jedného odsúdeného, je vybavená ústavným rádiom, skrinkou, posteľou, stolíkom a stoličkami, v závislosti na stupni stráženia aj umývadlom, či wc a sprchou. Presne je to vysvetlené v zákone č. 475/2005 Z.z. § 18§.

Čo najlepšie a čo najhoršie ohľadom vybavenia cely môže odsúdený očakávať?

Opäť záleží na stupni stráženia, avšak osobne si nemyslím, že **niečo na cele môže byť najlepšie**, ale keď už, tak čisté, ideálne nové posteľné prádlo, či posteľ. Najhoršie je snáď len to, že človek zdieľa svoje súkromie s inými odsúdenými, nespí v pohodlí domova a nemá dostatok priestoru, na ktorý bol doteraz zvyknutý.

Môžete popísať bežný deň odsúdeného?

Po rannom budíčku a raňajkách sa odsúdení zaradení do práce presúvajú na pracoviská, tí nezaradení sa po komunikácii s referentom na oddieloch zapisujú na rôzne aktivity (výnimkou je covidové obdobie), či sú to už nárokové návštevy, nákup v ústavnom bufete, knižnica atď. **Hodinu denne** majú nárok na vychádzku na ústavnom **dvore**. Samozrejme strava u nich je trikrát denne. Po večeri sa zvyknú schádzať v kultúrnych miestnostiach, kde pozerajú televíziu až do večierky.

Môžete popísať stravu, ktorú väzni dostávajú?

Strava v ústavoch pre odsúdené osoby je klasicky vydávaná trikrát denne – raňajky/ obed/ večera. Prirovnal by som ju k **internátnej** strave.

Môžu mať väzni v celách svoje osobné veci a čo určite nie?

Väznené osoby môžu mať na celách osobné veci v závislosti na stupni stráženia, či ide o výkon väzby /vo väzbe je obvinený ešte pred súdnym pojednávaním, vid' vyššie info o tom, že väzba, nie je trest/, či výkon trestu odňatia slobody. Tieto veci majú povolené na základe žiadanky a povolenia od referenta alebo od pedagóga. Určite nesmie mať pri sebe žiadne audiovizuálne prostriedky, zbrane, finančnú hotovosť atď.

Sťažujú sa väzni na podmienky vo väzniciach? Ak áno, čo je najčastejšie predmetom sťažností?

Samozrejme sťažnosti sú na dennom poriadku, či už to je na výšku trestu, spôsob zaobchádzania, na ubytovanie, stravu a podobne.

Ako dlho trvá odsúdenému, kým sa zmieri s rozsudkom a privykne si na život vo väzení?

V závislosti od toho, či ide o prvotrestanú osobu alebo o osobu s recidívou, sa tento čas líši. Samozrejme odsúdený, ktorý bol naučený na prácu, rodinu a bežný život na slobode sa s rozsudkom zmieruje ťažšie ako človek, ktorý prostredie už pozná, či dokonca má lepšiu starostlivosť v ústave ako na slobode.

Vo väzniciach sa väzni prechádzajú len po betónovom dvore, alebo sú aj väznice so stromami?

Väznené osoby sa v čase vychádzok prechádzajú v nato vymedzenom priestore a to zväčša na ústavnom dvore. Každý ústav má iný dvor a samozrejme je tam aj zeleň, či stromy.

Fungujú vo väzniciach tí povestní televízni kápiovia, ktorí majú všetkých pod palcom a spolupracujú s dozorcami?

Takéto veci sa v ústavoch nedejú, filmy sa často vzdávajú realite takpovediac na míle.

Je vaše povolanie nebezpečné? Môžete sa reálne dostať s odsúdenými do nejakého konfliktu, až napríklad život ohrozujúceho?

Nakoľko pracujeme s obvinenými a odsúdenými z rôznych trestných činov, často krát aj s nebezpečnými páchatelmi, **je naše povolanie nebezpečné**. Samozrejme, takýto konflikt môže nastať rovnako, ako pri práci príslušníkov policajného zboru. Nie je to však častým javom.

Prichádzajú manželky či manželia sa svojimi partnermi a je im poskytnuté nejaké súkromie?

Samozrejme za bežných okolností (mimo corony) sa robia návštevy väznených osôb v ústavoch, kde majú nárok na dve hodiny návštevy. Návšteva môže byť kontaktná a bezkontaktná. Pri bezkontaktnnej ide o návštevu cez sklo. Pri kontaktnnej sedia pri jednom stole, avšak **súkromie sa neposkytuje**.

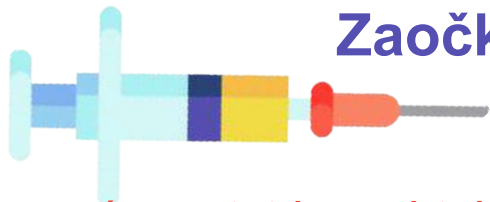

Minibulvárne okienko

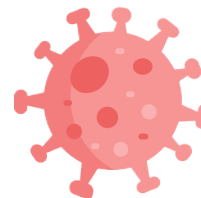
Jednou z populárnych, nie veľmi obľúbených osôb /však aj za čo by sme ju milovali/, ktoré trávia toho času svoj život v kolúznej väzbe, je aj Monika Jankovská. Nemá sa práve najlepšie, ale nie je to len dôsledok pobytu v kolúznej väzbe. Dovoľme si odhadnúť, že to môže byť aj beznádej a strach a možno aj ľútosť. Aspoň trochu ľútosť, tak niekde v kútiku duše. A dovoľme si to odhadnúť preto, lebo si Moniku pamätáme nie len ako hrôzu a hnus šíriacu ženu, známu z konverzácií s Kočnerom v aplikácii Threema.

Pamätáme si ju aj ako mladú, šťastnú a veselú priateľku. Naozaj dobrú priateľku.

Zaočkujem sa, či?

Hoaxy sú na svete takmer odvtedy, čo internetový svet svetom stojí. Je ich od výmyslu sveta, môžete si vybrať, v čo uveríte a čo sa stane vašou nočnou morou a nezvratným presvedčením.

Vyberte si

Jeden z najnevinnejších je, že Hitler stále žije a predvčerom ho videli v Paraguaji. S Maradonom samozrejme. Ďalšou istotou je, že svet ovládajú slobodomurári a sprisahanie potomkovia mudrcov Sionu, nech je to kto chce. Keby sa vám naskytla príležitosť pozrieť sa na svet z vesmíru, tak by ste mohli vidieť, a to je stopercentná pravda, že Pentagon, Kremľ, sídlo MI6, Múr nárekov a Námestie nebeského pokoja v Pekingu tvoria vrcholy päťcípej židovskej hviezdy, čo je nezvratným dôkazom Sorosovej nadvlády nad svetom. Teda spolu s ďalším židovským nezbedníkom Bilom Gatesom.

Aktuálna hoax ponuka

Koronovo covidové obdobie, ktoré žijeme, je pre milovníkov a šíriteľov hoaxov tým pravým rajom, tým pravým eldorádom. Ani v najodvážnejších snoch nemohli dúfať, že sa im raz podarí polemizovať o novej biologickej zbrani, zámerne vypustenej z Wuchanských laboratórií, aby....no sami asi nevedia aby čo. Blažiť ich musí predstava začipovaného ľudstva, ovládaného touto cestou piatimi najbohatšími netvormi planéty, ktorých filantropia je len maskovacím manévrom na ukolísanie pozornosti. A keď už budú čipy na mieste, v našich hlavách, tak potom! Potom neviem, asi nás všetkých premenia na gayov alebo celkom sterilizujú. Áno, aj takéto plány spriadajú scientológovia vo svojich tajných sídlach na Galapágoch.

Informácie nadovšetko

Všetci zažívame na vlastnej koži zúrenie korona vírusu, potlačenie a skrotenie ktorého si vyžaduje zdravý rozum a dodržiavanie opatrení. A preto je dnes, viac ako inokedy, nevyhnutné preveriť si zdroj, preveriť si informáciu, opýtať sa múdrejších aj napriek tomu, že hľtať už vysvetlenú a vzrušujúcu „pravdu“ je také príjemné. A nestojí to žiadnu námahu.

MUDr. Katarína Šimovičová

Hlas zdravého rozumu

Opýtali sme sa preto múdrej osoby, detskej doktorky **Kataríny Šimovičovej**, čo si myslí o antivaxérskych náladách a o hoaxoch vôbec.

Čo nám povedali mamičky o pani doktorke:

„Keď mala prísť doktorka Šimovičová k nám domov na prvú návštevu novorodenca – môjho syna, kázala mi svokra pozatvárať okná a vyhodiť z domu všetky mačky a psov a obliecť decku ešte jeden svetrík. Keď pani doktorka vystúpila z auta, prvé čo povedala, bolo: „Veľký dvor, super, určite máte psov, aspoň si dieťa vybuduje imunitu a poobede spáva iba vonku, však?“

„Doktorka ma nikdy nenútila kojiť moju dcéru, keď som jej vysvetlila, že s tým nie som celkom ok, niežeby som dcérku neľúbila, len ma kojenie obťažuje a nedojíma ako možno iné matky. Povedala mi, že ani ona nekojila svoje deti „donekonečna“ a sú tu a je s nimi celkom spokojná :)“

„Červený nos doktorky Šimovičovej je fakt dobrá vec, tí klauni, čo behajú po nemocniciach rozveselia deti a rodičia sa smejú tiež, nech je situácia akokoľvek ťažká.“

Pani doktorka, kde, kedy a odkiaľ sa vzalo toto antiočkovacie presvedčenie? Ja vnímam mladé matky ako pre mňa vtedy veľké prekvapenie a zriedkavosť asi pred desiatimi rokmi, keď sa rozhodli, že očkovanie proti napríklad osýpkam zaručene spôsobuje autizmus...

Strach z očkovania vo všeobecnosti sa začal objavovať u nás pred cca 15 rokmi - keď sa informácie medzi obyvateľstvom začali šíriť vo veľkom e- mailom a potom sociálnymi médiami. Toto zdieľanie a posielanie informácií malo byť pokrokom pre ľudstvo - ale ukázalo sa, že ľudstvo vie ničiť aj zničiť každý pokrok. Aj automobilový priemysel v takom množstve áut ako sa dnes vyrába - mal byť pokrok v dostupnosti pre ľudí - ale ľudia sa na autách zabíjajú vo veľkom a zabíjajú aj nevinných - to len ako príklad... Očkovanie MMR - mumps rubeola osýpky - sú vírusové ochorenia, šíria sa veľmi rýchlo - podobne ako covid - a sú vážne, zanechávajú doživotné poškodenia detí. Preto sa deti očkujú od 15. mesiaca života injekčne pod kožu do pravého pliecka. V detskej populácii a tým pádom aj v dospelosti, sú už tieto ochorenia výrazne eliminované a tak nás netrápia. Neznamená to ale že "sa nevyskytujú", ako si mnohí neznalí problematiky myslia. Nevyskytujú sa preto, že sú skoro všetci **normálne zaočkovaní**. Výskyt autizmu po tejto vakcinácii je už dnes **vedecky** dokázaný a vyvrátený výmysel.

Ale stále to rezonuje v našej populácii a strach z autizmu u niektorých rodičov je veľký. Autizmus je ochorenie, ktoré nemá s vakcináciou nič spoločné, zhoda okolností je len jedna. Dieťa očkované vo veku 15 -18 mesiacov je vo fáze veľmi intenzívneho vývoja reči a dieťa s náznakmi autizmu je prvýkrát podozrivé pre pediatra práve v tomto veku.

Ako je to dnes? Je ich stále viac? Ako na takúto situáciu reagujete? Presviedčate ich, alebo nemá zmysel polemizovať? Môže sa očkovanie detí odmietnuť? Aké sú dôsledky pre tie mamky a ich deti, či nijaké?

Odmietanie očkovania zo strany rodičov je stále v približne rovnakom počte, nezvyšuje sa. Reagujem na takýchto rodičov mierne, s úsmevom, snažím sa vyvrátiť ich pomýlené informácie. Neodmietam ošetrovať ich deti, ale dávam si na tie deti oveľa väčší pozor. Očkovanie dieťaťa môže rodič odmietnuť, je to jeho dieťa, nie štátne. Rodič dostáva pokutu z Regionálneho ústavu verejného zdravotníctva, zaplatí ju, ale dieťa aj tak nie je zaočkované. Ostáva v ohrození ochorenia.

Vy ste sa, predpokladám, samozrejme očkovať dali. Mohli by ste pomenovať zásadné fakty, ktoré vás presvedčili, že očkovanie je jednoznačne pozitívna a užitočná vec? Mali ste nejaké pochybnosti? Ak tak, aké?

*Ja som zaočkovaná proti všetkému od detstva, moji rodičia ma dali bez problémov očkovať, aj ako dospelá dbám na zaočkovanie proti tetanu každých 10 rokov, očkujem sa aj proti chrípke na jeseň, očkovaná som vakcínou Prevenar (od firmy Pfizer) proti zápalu pľúc spôsobenú baktériou pneumokok, tento rok dvakrát proti COVID-19 vakcínou od firmy Pfizer. Reakcie mám minimálne. Ako detská lekárka patríam k lekárom ktorí najviac očkujú, a tak máme **veľmi dobré skúsenosti s vakcínami**. U nás sa očkuje detská populácia už viac ako 60 rokov proti záškrtu, čiernemu kašľu, tetanu, detskej obrne, cca 35 rokov proti osýpkam, rubeole, postupne aj mumpsu, pridala sa žltáčka B, infekcie proti baktérii hemophilus (spôsobil silné zápaly hrdla až zadusenie dieťaťa), a pneumokokom , očkovanie proti tuberkulóze sa už plošne zrušilo, pretože sa už nevyskytuje v takej veľkej miere ako pred rokmi. Takže máme **vd'aka očkovaniu** populáciu v dobrom zdravotnom stave a deti nezomierajú na tieto infekčné ochorenia.*

Pochybnosti nemám žiadne, pretože mám vedomosti.

Mohli by ste sa vyjadriť k nasledujúcim najbežnejším hoaxom, ktoré sa týkajú covidu a vakcinácie?

covid pochádza z čínskych laboratórií, unikal na príkaz čínskych oligarchov, aby títo následne zarábali na už pripravenej vakcíne

Neverím že vírus COVID-19 pochádza z čínskych laboratórií ani nič iné s tým súvisiace (príkaz čínskych oligarchov, zarábanie na vakcíne..), pretože koronavírusy sú veľká rodina tohto typu vírusu, vírusy ako také môžu pomerne ľahko meniť svoju štruktúru, mutujú, a tým sa udržiujú pri živote. Ak natrafia na nepriateľa, ktorý ich ničí, je to živý element.

covid vymyslela Bidenova administratíva, aby ukázala Trumpovu neschopnosť zvládnuť epidémiu, a aby tak Biden vyhral voľby poukázaním na ňu

Bidenova administratíva nevymyslela COVID-19, je to hlúposť, Biden vyhral voľby pre vnútorné politické problémy v USA.

lekári dostávajú peniaze za to, ak ako príčinu úmrtia stanovia ochorenie covid 19

Lekári nedostávajú žiadne peniaze za označenie príčiny úmrtia a nikdy nedostávali. Protokol o úmrtí pacienta sú povinní vyplniť pravdivo, ručia za to "svojou hlavou", a ak niekto niečo sfaľuje, hrozí mu odobratie diplomu.

astra zeneca je „opičia“ vakcína – mení ľudí na genetickej báze na opice

Astra-Zeneca je známa a kvalitná farmaceutická firma, lekári s ňou majú dosť skúseností, s opicami nemá nič spoločné :-)

hlas mladej ženy – nedám sa zaočkovať, bojím sa, kým nemám deti.....toto mi oznámila moja vzdialená príbuzná - učiteľka! Vôbec neviem ako to myslela, vy ste sa s takým stretli??

Áno stretla som sa s podobným nezmyslom, od učiteľky ma to šokuje dvojnásobne, asi jej niekto nahovoril, že očkovanie môže mať vplyv na genetiku...

klasika – vakcínou dostávame do tela nanočip

Nanočip sa nedostáva do tela vakcínou, je to hlúposť, vývin vakcíny podlieha prísnyim pravidlám a je kontrolovaný medicínsky vzdelanými odborníkmi, a množstvom iných, veľmi kvalitne vzdelaných odborníkov, žiadne "čipy" by sa do vakcíny nikdy nemohli dostať. Sú aj iné metódy ako sledovať obyvateľstvo. Napríklad pri mojom poslednom vstupe na pôdu USA namierili na mňa kamerku, kde mi odfotovali oko, čiže už ma majú "čipovanú", vedia kto som, čo som, odkiaľ som... :-). Už jestvujú aj mobily kde sa otvára program prstom, otláčok prsta je jedinečný, takže každý je "začipovaný", kto si takto otvára mobil... ešte som nepočula, že by sa proti tomu niekto bránil.

ANKETA pre UČITEĽOV

Nás, učiteľov, zaočkovali Astrou Zenecou takou rýchlosťou, že sme si o tom skoro ani nestihli nič pomyslieť. Stalo sa to vo februári, keď všetky dôležité coronové čísla stúpali takmer geometrickým radom. Myslím, že väčšina z nás bola veľmi potešená tým, že sa naše, vtedy mierne „priduchovne“ fungujúce Ministerstvo zdravotníctva, zrazu rozhodlo zaočkovať učiteľský stav.

Otázky, pochybnosti či konšpirácie o očkovaní a o „smrtiacich“ krvných „astrozenecových“ zrazeninách sa naplno rozbehli až o pár dní neskôr, náš „sputnikový“ príbeh sa u Gamalejeva ešte len miešal v laboratórnych kryoskúmavkách.

Napriek všetkým pochybnostiam a obavám, je však očkovanie už od čias čiernych kiahní, ktoré nás „kosili“ na konci 18. storočia, jedinečnou zbraňou proti epidémiám všetkého druhu. Čo si o vakcinácii myslíme my, vaši učitelia? Prečítajte si naše odpovede na pár anketo-vakcino otázok.

*Epidémie ohrozovali ľudstvo už v staroveku. V Číne a Indii, Ríme či Grécku o tom vedeli svoje. Čierne kiahne – variolu - napríklad „riešili“ tak, že zdravým ľuďom natierali kožu handričkami, ktorými predtým vysušali **hnisavé pľuzgieri** chorým. Alebo dávali preventívne deťom do nosíkov **rozdrvené kiahňové chrasty**, alebo obliekali zdravé deti do košielok detí chorých. Môžete si predstaviť ako asi tieto opatrenia /tzv. variolizácia/ zaberali. Len šíрили infekciu ďalej.*

*Až si jedného dňa okolo roku 1798 anglický lekár E. Jenner všimol, že **dojičky kráv**, ktoré ochoreli na **kravské kiahne**, boli imúnne na infekciu čiernych kiahní. A tak sa rozhodol **skrížiť** vírus čiernych kiahní a vírus kravských kiahní, a touto „vakcínou“ začal čierne kiahne, dovtedy jedinu známu **infekčnú pliahu**, úspešne liečiť. Dodnes je považovaný tento anglický muž za **objaviteľa** očkovania.*

*Ale až Louis Pasteur o pol storočie neskôr podstatu vakcinácie vysvetlil a dokázal, že **ochrana proti infekčným chorobám, môže byť zabezpečená práve očkovaním**. A kto by už pochyboval o Pasteurovi /info dostupné na vyhľadávачoch/, pomysliac napríklad na hrozbu besnoty.*

*A keby len besnoty. Postupne sa mnohí ďalší múdri vedci - muži aj ženy - úspešne pokúsili o **imunizáciu** /teda o to, aby sme danú **chorobu po očkovaní nedostali** a nezomreli na ňu/ použitím živých baktérii a vykorenili tak navždy z našich životov smrteľnú hrozbu tuberkulózy, salmonelózy, týfusu, čierneho kašľu, cholery, tetanu alebo diftérie. A v roku 1937 aj žltej zimnice, alebo **chrípk**y.*

*A sme doma. Čože je to vlastne corona vírus zač? Žeby mal niečo spoločné s chrípkovými vírusmi? Odkedy teda vedci ruskí, fínski, švédski, anglickí, čínski či aj tí šarišskomichaľanskí protichrípkové vakcíny vyvíjajú? No predsa **oddávna**.*

Slovo vakcinácia je odvodené od slova „vacca“, teda krava. Vid' vyššie pojednanie o kravských kiahňach a slávnom anglickom mužovi.

1. Boli ste sa dať zaočkovať? Ak nie, môžete povedať prečo?

2. Mali ste pred očkovaním nejaké pochybnosti a obavy, alebo to bola jednoznačná záležitosť? Ak, tak aké?

3. Čo si myslíte o tom, že údajne sa väčšina učiteľov a veľká časť obyvateľov Slovenska chce dať zaočkovať vakcínou Sputnik V?

4. Mali ste vedľajšie účinky po prvej dávke vakcíny? Odporučili by ste očkovanie aj napriek tomu?

5. Myslíte si, že je spojenie vzniku krvných zrazenín a očkovacej látky Astra Zeneca náhodné, reálne a nebezpečné, alebo ide o súčasť ruskej informačnej hybridnej vojny?

6. Určite ste sa stretli s hoaxami, ktoré sa týkajú očkovania a covidu. Ktorý je podľa vás TOP v neuveriteľnosti? /napr: vírus je vypustený ako biologická zbraň z laboratórií alebo ten o začipovaní/

MILAN DRGOŇ

1. Áno, na deň oslobodenia Bratislavy 4. apríla. Dostal som prvú dávku Astra Zeneca.

2. Nie, lebo ak mi má niečo pomôcť a dostali to už státisíce, tak nebudem robiť „drahoty“. Som „dieťa socializmu“ a nás očkovali „povinne“ – a vidíte, som tu. Samozrejme, že sa ukázali aj negatívne stránky, ale tie pozitívne prevažujú.

3. Rusi sú v mnohom pred nami a ak si zoberieme do úvahy fakt, že aj Izrael očkovoľ Sputnikom, asi to nebude až také zlé. A domnievam sa, že kto si myslí, že by Rusi očkovoľi svojich občanov niečím zlým, veľmi sa mýli. Je to politika.

4. Dva dni potenia, boľenie kĺbov a teplota 38, príznaky miernejšie ako pri chrípke.

5. Práve dnes EÚ priznala súvislosť s očkovaním, takže žiadna vojna, ale aj pri iných očkovoľiach sa u niekoho, kto mal na to medicínske predispozície, objavili vedľajšie účinky, ktoré boli v mnohých prípadoch nežiadúce.

6. TOP je určite čipovanie, lebo aj keď dnešné technológie už niekedy prekračujú hranicu „scifi“, neviem si predstaviť „inteligentné nanočipy“, ktoré by vedeli rozlíšiť monitorovanie 4 – 8 osôb z jednej ampulky.

LUCKA TISOŇOVÁ

1. Áno, bola som sa dať zaočkovať.
2. Pre mňa to bola jednoznačná záležitosť, obávala som sa len reakcie organizmu, či budem mať teploty.
3. Nemám na to názor a ani som podobný názor nepostrehla.
4. Očkovanie by som odporučila a áno, mala som teplotu a triašku.
5. Nemyslím si, že je to reálne riziko.
6. Začipovanie asi nič neprekoná.

Tatiana SLOBODNÍKOVÁ

1. Áno, bola som sa dať zaočkovať. Už som podstúpila aj druhú dávku.
2. U mňa to bolo úplne jednoznačné. Vnútorne som presvedčená, že je to nateraz jediná šanca, ako žiť normálny život.

3. Nemám k tomu žiadne výhrady. Škoda, že si ľudia nemôžu vybrať, ktorou vakcínou sa chcú dať zaočkovať. Chápem, že vakcín nie je dostatočné množstvo, a tak nie je ani možnosť výberu. Osobne by som sa dala zaočkovať akoukoľvek vakcínou.
4. Mala som vedľajšie účinky v podobe bolesti ruky, kde mi bola aplikovaná vakcína. Pri druhej dávke som mala aj zvýšenú teplotu, ale príznaky sa vytratili do dvoch dní. Dala by som sa zaočkovať aj v prípade vedľajších účinkov.
5. Nie som vedec a nemám ani dostatok vstupných údajov, aby som vedela posúdiť, či existuje dokázaná súvislosť medzi vznikom krvných zrazenín a očkovacou látkou Astrou Zenecou. Ak by bola otázka, či by som sa dala zaočkovať týmto typom vakcíny, tak moja odpoveď je áno, aj napriek týmto vyjadreniam.
6. Čítala som množstvo hoaxov v súvislosti s covidom a očkovaním, ale pravdupovediac po tom, ako si niečo prekvapujúco nezmyselné prečítam, nesnažím si to uchovať v pamäti. Snažím sa riadiť zdravým rozumom.

DOMÍNÍKA ČERNÁ

1. Bola som sa dať zaočkovať hneď ako to bolo možné ☺
2. Pred očkovaním som nemala žiadne pochybnosti ani obavy. Brala som to ako každé iné bežné očkovanie. Bola som pripravená na vedľajšie účinky či reakcie, lebo ich mávam vždy po očkovaní. Bola to pre mňa jednoznačná záležitosť, pretože chcem chrániť seba, svojich blízkych aj kamarátov ;)
3. Ja osobne by som sa ním nedala zaočkovať, pretože mu nedôverujem z dôvodu neuznania ho európskou liekovou agentúrou. Myslím si, že je to každého osobná vec a rozhodnutie.

4. Mala som všetky vedľajšie účinky, ktoré boli spomínané a aj sú bežne spomínané. Napriek tomu by som ju odporučila s čistým vedomím a svedomím, pretože tieto vedľajšie účinky máme bežne po akejkoľvek vakcíne, ktorú dostaneme a sú prospešné pre naše telo a imunitu, aby vedelo zabojovať v prípade, že túto chorobu dostaneme.

5. Myslím si, že spojenie vzniku krvných zrazenín a vakcíny Astra Zeneca bolo ani nie náhodné, ale mohla u niektorých tieto krvné zrazeniny vyvolať, pokiaľ mali na ne predispozíciu už predtým, prípadne sa už liečili na tieto problémy. Preto je vhodné si pred očkovaním zistiť riziká, ktoré táto vakcína môže prinášať a podľa toho sa rozhodnúť, prípadne sa poradiť so svojim lekárom. Je len veľmi malé percento ľudí, u ktorých sa vytvorili, a preto by som to neglobalizovala.

6. Pre mňa boli top hoaxy o čipovaní. Že už tým, že sa dávame testovať, dostávame čipy a takisto keď sa ideme dať zaočkovať. Veľmi som sa na tom na sociálnych sieťach bavila ☺.

Alíca KOVÁČOVÁ

1. Áno, bola som sa dať zaočkovať.
2. Nemala som žiadne pochybnosti.
3. Lieková Agentúra schválila Astru Zenecu a teraz je problém, že spôsobuje krvné zrazeniny. Takže všetko overí čas, Sputnik bol otestovaný na pomerne veľkej vzorke, tak prečo nie?
4. Po prvej nie, ale po druhej áno. Ale myslím si, že všetky očkovania, ktorými za život prejdete, majú nejaké reakcie.
5. Nemyslím si, že ide o hybridnú vojnu, zrejme dospeli k reálnym faktom na základe preskúmania vakcíny.
6. Ten o začipovaní.

LUCKA PISÁROVÁ

1. Áno, bola, mám za sebou prvú dávku AstraZenecou.
2. Pred prvým očkovaním som nemala absolútne žiadne pochybnosti, avšak pred druhou dávkou mám rešpekt vzhľadom na vedľajšie účinky, ktoré som mala. Nehovoriac o informáciách, že sa môže v ojedinelých prípadoch vyskytnúť trombóza ako nežiadúci účinok.

3. Myslím si, že to presne odráža rozpoltenosť slovenskej spoločnosti, čo sa týka nášho smerovania: časť spoločnosti sa chce stať plnohodnotnou súčasťou Európy a nezanedbateľná časť sníva o slovanskej vzájomnosti a odtiaľ pramení aj ochota dať sa očkovať Sputnikom V, hoc aj bez príslušných povolení od liekových agentúr.
4. Áno, mala som horúčku, zimnicu a bolesť hlavy. Takéto vedľajšie účinky sú podľa odborníkov bežné a podľa môjho názoru benefity očkovania určite prevažujú nad negatívami.
5. Na túto otázku neviem odpovedať, momentálne to môžu byť asi všetky možnosti alebo ich kombinácia. Počkajme si na fakty.
6. Ja osobne nedokážem pochopiť, ako niekto môže popierať existenciu pandémie a prívrženci „hnutia“ PLANdemic sú schopní zájsť tak ďaleko, že chorých v nemocniciach nazývajú „komparz“.

1. Bola som sa dať očkovať a zatiaľ som veľmi spokojná. Teším sa na druhú dávku.
2. Nemala som vôbec žiadne pochybnosti, očkovanie bola pre mňa jasná voľba, keďže ako biologička viem, ako vakcíny fungujú (aspoň v základoch).
3. Myslím si o tom, že táto "väčšina" vôbec nie je väčšinou, na základe čoho, sa vychádza z takéhoto tvrdenia? (Na FB stránke fanúšikov Slovana Bratislava tiež nenájdete pochvalné názory na klub Spartak Trnava. :)) Navyše si myslím, že je to spôsobené neinformovanosťou o tejto vakcíne. Nespochybňujem, že v SR sú ľudia, ktorí sa chcú dať zaočkovať touto vakcínou, práve preto je v záujme nás všetkých, aby sme boli zaočkovaní skutočne účinnými látkami a nie "homeopatikami" so správnou nálepkou na fľaštičke.
4. Mala som vedľajšie účinky, považujem to za normálne, ba až žiadanú reakciu organizmu, ktorá ukazuje, že telo si vakcínu "všimlo" a zabojovalo s ňou presne tak, ako by bojovalo s normálnym ochorením. Tieto príznaky trvali počas jednej noci a jedného dňa a v podstate mi nijako neublížili. Očkovanie rozhodne odporúčam, komukoľvek, pre koho je určené, vedľajších príznakov sa netreba báť.
5. Čo sa týka tejto informácie, môže sa stať, že vakcína bude spôsobovať vedľajšie účinky aj tohto typu. Čo sa týka interpretácie tejto informácie, treba rozlišovať medzi správami, ktoré hovoria o vedľajších účinkoch a ktoré hovoria o smrteľných účinkoch. Každý liek, očkovač látka či bylinné extrakty majú vedľajšie účinky, o ktorých nehovorí nikto, a predsa ich výhody a liečivosť sú ďaleko lepšie ako vedľajšie účinky, ktoré sa dajú prekonať. Každý reaguje inak, každý má iné nastavenie organizmu a to, že na vakcínu nezareaguje dobre jeden človek z povedzme 100 000, je zanedbateľné (účinnosť by v tomto prípade bola 99,999%). Či je to súčasť hybridnej infovojny z Ruska, k tomu sa vyjadriť neviem. Často ale v argumentoch bežných ľudí vidím zarážajúcu neznalosť učiva 2. stupňa základnej školy.
6. Bludov o týchto témach je nespočetné množstvo. Najviac sa mi "páčili" tieto: testovacie tyčinky do nosa obsahujú robotické červy, respirátory neprepúšťajú vodu a ako v tom máme dýchať, otrava CO₂ z vlastného dychu či prepichnutie blany medzi nosnou dutinou a mozgom testovacou tyčinkou (pričom taktne zamlčali, že tam chcú preraziť jednu z najtvrdších kostí v tele).

Zuzka HANZELIOVÁ

Miladka KMEŤOVÁ

1. Bola som sa dať zaočkovať.
2. Mala som veľké obavy, lebo mám problémy s krvou, tak som to konzultovala s mojou lekárkou a ona mi povedala, že sa mám dať očkovať.
3. Mám z toho zmiešané pocity – neviem.
4. Nespala som po očkovaní dobre, bolela ma tá ruka a na druhý deň som bola celkovo taká unavená.
5. Som zaočkovaná Astra Zeneca a stále sa bojím.
6. Celkovo sa bojím tohto vírusu.

EVÍČKA ĎURIŠOVÁ

1. Áno, bola som sa dať zaočkovať.
2. Samozrejme, že som mala, predsa len je to diskutovaná téma a vakcíny nie sú ešte tak dlho na trhu, aby sa vedelo o všetkých dôsledkoch, no v každom prípade rozhodnutá som bola okamžite.
3. Ak je to pravda, tak na to asi nemám konkrétny názor. V každom prípade, keď bude táto vakcína schválená, tak prečo nie?
4. Bolelo ma asi tri dni rameno. Určite by som odporučila, aj keby som mala iné vedľajšie účinky
5. Náhodné a reálne
6. Určite je pre mňa najkrajší ten o čipovaní.

ZUZKA KUBEŠOVÁ

1. Bola som sa dať zaočkovať.
2. Mala som pochybnosti ale iba minimálne.
3. Nevieľm o tom. Na názve vakcíny mi nezáleží.
4. Mala som, ale iba miernejšieho rázu. Teraz sa neviem k odporúčeniu očkovania vyjadriť, to ukáže čas.
5. Podľa môjho názoru je to náhodné. Súčasť ruskej hybridnej vojny? – V láske a vo vojne je možné všetko .
6. Myslím, že ten o začipovaní.

A na záver:

Barborka KOVAŘIKOVÁ

Neviem, či je moja odpoveď uverejniteľná, ale ja som sa neočkovala, ani sa nenechám a ani by som očkovanie proti covidu neodporučila, pretože v tom nevidím zmysel, len veľký kšeft :)

učiteľské top hoaxy

Po prečítaní si odpovedí na anketové otázky sme zoradili hoaxy podľa popularity. Tu sú výsledky.

Najviac bodov získal hoax o tom, že pri očkovaní, ba keby len pri očkovaní, že už pri testovaní nám tyčinkami zavedú **nanomikročipy** priamo do mozgu a následne pri očkovaní ovládnu neznámi manipulátori aj naše krvné obehý a svalové tkanivá.

Takže prvé miesto získava hoax:

1. Pri očkovaní budeme začipovaný!

Ďalšie poradie je nasledovné:

2. Chorí v nemocniciach a mŕtvi v spoločných hroboch sú **komparzisti**.
3. Testovacie tyčinky do nosa obsahujú **robotické červy**.
4. Respirátory neprepúšťajú vodu a ako v tom máme dýchať, keďže hrozí **otrava CO2** z vlastného dychu.
5. Pri testovaní hrozí **prepichnutie** blany medzi nosnou dutinou a mozgom.

A keďže hoaxov nikdy nie je dosť, tu sú ďalšie svetové zaujímavosti.

Vlastne STOP!

Ešte pred prečítaním si ďalších dobrodružných a adrenalínových, všetko vysvetľujúcich nezmyslov, sa treba ZAMYSLIET.

Zjednodušovať si život tým, že uveríme v ľahké riešenia a celosvetový komplot je príjemné a zbavuje nás to do určitej miery **zodpovednosti** za vlastné životy. Veď čo už nám iné ostáva, ako nechať sa unášať prúdom, keď je o našich životoch dávno rozhodnuté na INÝCH miestach. A ak by to tak tisíckrát náhodou aj bolo, treba si uvedomiť, že **život je krásny** práve vo svojej zložitosti a komplikovanosti!

Tak ale k veci:

1. Vedeli ste, že kým Boris Kollár nemal prístup k očkovaniu a následnému čipovaniu, ONI nafingovali jeho nehodu a ovládali ho pomocou konštrukcie na spevnenie krku?!
2. Vedeli ste, že ONI pri očkovaní buď moslimov sterilizujú alebo menia na homosexuálov?!

3. Viete že, Astra je opičia vakcína, ktorá mení ľudí na opice – šimpanzy, gorily, makaky a tak! Potom, niekedy v budúcnosti.

/rozumné vysvetlenie o šimpanzom adenovíruse je prídlhé na tento náš formát, ale existuje, pridte sa kludne opýtať do zborovne :)/

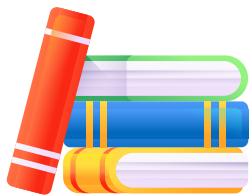
4. A viete, že vraj ruskí vedci pri pitvách obetí covidu odhalili, že Covid-19 neexistuje, a že ľudia umierajú na ochorenie spôsobené elektromagnetickým žiarením siete G5, a že sa lieči paracetamolom? /Ministerstvo zdravotníctva RF toto vyhlásenie dementovalo/

5. Fajn bolo, aj keď si Donald Trump údajne liečil coronu vstrekaním sava do žíl a aj jeho výdatným popíjaním a odporúčal to aj svojim spoluobčanom.
A hádam už aj stačí :)

Najslávnejší predcovidový hoax o očkovaní, ktorý mal skoro za následok, že sme /ľudstvo/ stratili kontrolu nad osýpkami. Mohlo by sa zdať, že čo už také osýpky, ale celkom malilinké deti do troch rokov pri komplikovanom priebehu dostávajú ťažké zápaly pľúc, silné vyrážky po celom telíčku a môže dôjsť až k poškodeniu nervovej sústavy.

Ak sa pravdaže nezaočkovujeme.

„Neslávne známa štúdia britského lekára Andrewa Wakefielda, v ktorej tvrdil, že existuje súvislosť medzi očkovaním proti osýpkam a autizmom u detí, sa stala zrejme najrozšírenejším mýtom o očkovaní. Po tom, ako sa ukázalo, že zistenia výskumu sú falošné, bol doktorovi Wakefieldovi odobratý diplom a časopis, ktorý túto štúdiu publikoval, článok stiahol.“

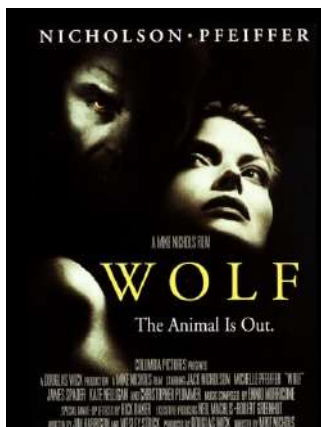
KNIŽNO – FILMOVÉ OKNO

V tejto rubrike, v tomto „okne“, by sme si mohli navzájom odporúčať knihy a filmy, ktoré nás zaujali. Nech sa z prečítaného a videného teší čo najviac divákov a čitateľov.

V tomto nultom okne ponúkame pár tematických, teda „vlčích“ knižných a filmových tipov.

TIPY FILMOVÉ

Jack Nicholson je „VLK“!

Film je z roku 1994 a je parádny! Je strašný, je hororový a je o láske nekonečnej, ktorú ani vlčie uhryznutie neprekoná. Ba práve naopak! Čím viac je človek vlkom, tým náruživšie a vernejšie miluje.

A Michelle Pfeiferová je krásna a nádherná a ako nádejná diabolská vlčica fakt strašidelná.

PS: Milí čitatelia, milé deti, teda milí študenti, nedajte sa rokom výroby odradiť! Nicholson je ešte trochu hroznejší ako v „Osvietení“ a Michelle nádherná ako v „Čarodejniciach z Eastwicku“ alebo v „Mafiánoch“.

Kniha Džunglí

– film z roku 2016 je animák, aký tu ešte nebol. Teda čo sa kresleného spracovania Kniha džunglí týka. Dajte mu jedno sobotné popoludnie určite šancu.

Vlk je „VLK a zajac“!

Naozaj a úprimne by nás zaujímalo, či sa vám tento prastarodávny sovietsky /!/ kreslený filmový seriál o tom, ako sa nie práve najbystrejší vlk pokúša chytiť a zožrať extrémne bystrého zajaca, bude páčiť.

Akože Tom a Jerry /možno tiež pre vás neuveriteľná vykopávka/ sú fakt akční a vtipní, ale vlčisko z НУ ПОГОДИ!!! v pružkovaných gatiach a s cigaretou v kútiku papule je DOST dobrý!

A predstavte si, že túto sovietsku klasiku, na ktorej vyrástli milióny sovietskych detí, chceli jednu chvíľu pre sovietske deti práve kvôli tej cigarete zakázať! /No vlk trochu aj nadáva a mláti nevinné malé prasiatka a kozliatka, ale ako inak má chytiť toho chutného malého zajačika?!

ALPHA

Pozreli sme si aj film Alpha z roku 2018. A tu sa presne ukazuje, že časopis musí byť VÁŠ, lebo nič proti nápadu, je dojímavý, veľmi dojímavý.

Ale Kodi Smith-McPhee v hlavnej úlohe citlivého a milého syna pravekého šéfa prehistorickej tlupy kromaňoncov je príťažlivý a dojímavý len do chvíle, kým divák neodhalí, že žiadny slušný osemnásťročný kromaňonec nemohol mať 190 centimetrov a do praveku totálne nepoužiteľné a vychudnuté nohy v slušivých kožených nohaviciach.

Kedova opočlovečia vzpriamená mamka vyzerá veľmi schopne, ale takú kapucňu, ako nosia chlapi z jej kmeňa, by ušiť ihlou z kla proste nedokázala.

ALE! Film vyzerá ako parádne graficky zvládnutá počítačová hra, Keda má fakt krásnu tvár, teda až do chvíle, keď mu na nej v dôsledku dlhého putovania narastú „fúzy“.

Jeho nečakané priateľstvo s divým vlkom berie človeku dych /Ale tie nervy! Že keď už sám Kedo nechce jesť a len sa prple v porcii fajného pečeného tigra, prečo nedovolí nažrať sa aspoň vyhladnutému vlkovi?/. Ale hlavne je ALPHA film o priateľstve, vytrvalosti, rodine, o vernosti a silných putách. Pozrite si ho a dajte nám za pravdu.

/Dej filmu sa odohráva v časoch vytesania Moravianskej Venuše do mamutej kosti – **POZOR!** Výhodná miniodbočka: Kto pošle správnu odpoveď na otázku „Kedyže bola vytesaná Moravianska Venuša do mamutieho kla a kde sa našla“ na školský mejl pani učiteľky Róžovej, tak určite získa nejakú odmenu. Zn. Dohodneme sa/

TIPY KNIŽNÉ

Ak by ste sa o Akelovi a Mauglí chceli dozvedieť viac, ako ste sa dozvedeli v stĺpčeku a v kreslenom filme, „obetujte“ pár hodín a prečítajte si

Kiplingovu Knihu džunglí /nemusíte celú, o Mauglí je v knihe vlastne len jedna poviedka/.

Zistíte, že Mauglí, matka Vlčica, úlisný šakal Tabaki, šialené opice, uhrančivý Káá alebo zúrivé včely nad vodopádom sú oveľa plastickejšie a zaujímavejšie postavy ako v tom najplastickejšom a najpremakanejšom pixarovskom animáku. Ručíme za to.

A teraz jedna vážnejšia vec.

Čingiz Ajtmatov „Popravisko“

Existuje krajina Kirgizsko /v tej sa narodil náš autor/, ktorá leží tesne vedľa Afganistanu a kedysi dávno patrila do obrieho Sovietskeho zväzu. Kúsok od Kirgizska je aj krajina Kazachstan, v ktorej je, uprostred nekonečných stepí, kozmodrom Bajkonur. Z tohto kozmodromu sú do dnešného dňa od počiatkov sovietskej kozmickej éry vypúšťané všetky kozmické pilotované alebo nákladné kozmické lode, družice či sondy.

V stepiach v okolí Bajkonuru žijú pastieri tiav a rastú tu aj nekonečné polia **anaše – ruskej marihuany**. Na zber anaše, tajne organizovaný a sovietskym štátom prísne trestaný sa dostane aj Avdij Kalistratov.

Ale aby sme sa držali vičej témy...

Celý hrozný príbeh Avdija sa prelína s hrozným príbehom a osudom vlčej rodiny. Vlčica Akbara a jej vlk Taščajnar znovu a znovu majú svoju rodinu a malé vlčatá.... ale k Akbare je osud neúprosný, vždy sa vráti do opusteného brlohu a kvíli v nekonečnom žiali a túžbe po svojich mŕtvych mláďatách. Vyzerá to neveselo, ale kniha Popravisko je krásna a v podstate má šťastný koniec.

Neoceniteľná knižná a následná filmová klasika je samozrejme **Jack London** a jeho **Volanie divočiny** a **Biely tesák**. Všetky spracovania stoja za to /...keď dokáže vlčiak predsa len nakoniec pohnúť tými obrovskými primrznutými naloženými saňami....ani jedno oko neostane suché/ A knihy, ako to býva zvykom, stoja ešte za oveľa viac, lebo si sami predstavujeme, ako vyzerajú miesta, ľudia a vlci, o ktorých čítame.

Graficko - výtvarné okno

Máme rôzne umelecké okienka, či skôr okná, akoby sme ani neboli škola "ochranárska" ale škola umelecká!

A je nám teda cťou po literárnom okne, predstaviť okno výtvarno-grafické tadááá!

Potešte sa krásnymi aj strašidelnými vlkami na objednávku od autorky Márie Furekovej.

Uhádnite, ktorého vlka sme objednali ku ktorému článku nášho nultého čísla?

FM

Literárne okno

Na to, aby ste zistili, či máte literárne vlohy, či ste prístupní kopaniu múz, je veľmi dôležitá dobrá téma. Pani učiteľka Tisoňová svojich žiakov inšpirovala práve „dodaním“ dobrej témy, a tá v dušiach a srdciach jej žiakov zarezonovala. A tu je výsledok.

Je veľká škoda, že autori nasledujúcich textov chcú zostať anonymní. Tak len dúfame, že neprestanú písať a v prvom čísle už naberú odvahu a ukážu sa nám.

Dielo prvé

Milá Jane Eyrová,

Banská Štiavnica
Slovensko
23. február 2021

píšuc list, drahá Jane, premýšľam nad myšlienkou Williama Shakespeara: „Jediným ziskom človeka je česť. Vezmite mi česť a vzali ste mi život.“ Česť je dôležitou morálnou hodnotou života, a preto rozumiem Tvojmu strachu zostávať v sídle Thornfieldu, ktorý Ťa však zároveň chráni pred vlastným sklamaním zo seba samej. Viem, že musíš odísť.

Láska bolí a bude to trápenie, ktoré ťa prinúti myslieť na muža, ktorý Ti zmenil život a ukázal lásku. Zostávať na tomto mieste by pre tento čas bola veľká chyba. Viem však aj to, že Ti nikdy nechcel ublížiť, pretože Ťa bezvýhradne miluje. Ak odídeš čo i len na chvíľku, spozná, že je jeho láska k Tebe úprimná cez všetku bolesť, ktorú pocíti. Umrel by pre Teba, priateľka moja. Je z neho lepší človek, vďaka Tebe, drahá Jane. Odchod bude bolestivý však najmä pre Teba. Trápenie, či smútok nepominú ani po rokoch odlúčenia.

Si silná mladá žena Jane Eyrová. Máš svoju česť, hrdosť a zásady. Napriek tomu verím, že sa k p. Rochestrovi vrátiš. Po čase strávenom poznávaním krajiny a nových známostí, sa opäť budeš cítiť sama a ver mi, cestu nájdeš rýchlo. Nebude to pre Teba ľahké, opustiť priateľov a vybudované zázemie, ale Tvoje srdce nikdy nebude patriť inde, len na miesto, kde si s ním. Posielam Ti moje pochopenie a pomoc pri blúdiacich myšlienkach, ktorú, dúfam prijmeš a porozumieš jej. Naše priateľstvo neovplyvní nijaký odchod, pretože srdcom budem vždy s Tebou. Verím, že sa čo nevidieť naše cesty opäť spoja. Pri tomto vážnom rozhodnutí stojím pri Tebe a moje slová, ktoré obsiahli tento list Ti, dúfam, prinesú aspoň z malej časti pochopenie a útechu.

Zostávam s láskou
Tvoja priateľka

Dielo druhé

Môj mikrosvet

Moja detská izba. Krajina, mesto, paneláky a dlhé kilometre ciest. Hory, lesy, lúky, potoky. Čo všetko majú tieto slová spoločné? Na prvý pohľad nič, všakže? Na druhý pohľad si uvedomujem, že všetko to sú časti môjho mikrosvetu. Záleží len od toho, ako moc roztiahnem žalúzie na okne.

No čo by som to len bol za sledovateľa, keby som sa uspokojil s malou medzerou medzi žalúziami. Áno, cez môj "priezor" vidím nádhernú planétu - určite jedinečnú. Vznáša sa v strede ničoho, obrovskej čiernej temnoty. V tejto temnote, ktorá je čierna ako tá najtmavšia noc, sa nachádza malá modrá loptička. Isteže, nie je malá, no keďže je temnota okolo nej takmer nekonečná, v mojom svete ju nazývam malou. Na tejto malej loptičke, čo je vlastne naša planéta, sa nachádzajú miliardy druhov, od živočíchov veľkých ako to najmenšie zrníčko piesku, až po nás, ľudí: My ľudia, si samozrejme túto guľičku, tento náš svet, pretvárame podľa seba. Založili sme národy, národy následne postavili mestá. Niektoré mestá sú väčšie, ako niektoré národy samotné. V týchto mestách, vznikajú ďalšie teoretické svety. Je tu kopa ľudí, každý jeden človek vedome alebo nevedome pracuje na malom kúsku vlastného sveta. Pomaly rozťahujem žalúzie, nazerám cez väčšiu medzeru, chcem vidieť lepšie. Zameriavam sa na svoju časť loptičky, na svoju malú, no o to krajšiu krajinu. Na loptičke je približne v strede, drží si čestné miesto. Táto krajina sa volá Slovensko. Slovensko je zaujímavá krajina, naplnená obrovským množstvom kvitnúcich lesov plných zvierat, žiariacich voňavých lúk, no aj miest hučiacich tisíckami trúbiacich áut. Je to krajina, ktorú cítiť po čerstvom opadanom ihličí, ktorú počuť ako jarný potok ručiaci medzi skalami našich veľkolepých hôr, ktoré sa práve s novým rokom prebúdzajú, rozkvitajú farbami, vôňami a pocitmi. V tomto jarnom období sa prebúdzajú všetci a všetko, prebúdzajú sa celý svet, celá krajina.

Ožívajú hory, zobúdzajú sa zvieratá. Spod zeme kvitnú rastliny. Aj ľudia, žijúci v mestách veľkých skoro ako naše veľkolepé, večné hory, sa začínajú prebúdzajú. Prichádza jarný vánok, nesie so sebou vôňu nového života, tepla. Obchádza lesy, obchádza lúky, a navštívi aj rušné mestá. Tento vánok cítim aj ja, sediaci pred jedným panelákom, v tom najväčšom meste na kraji tejto malej krajiny. Ako tak sedím pred tým šedým panelákom a nechávam mnou prechádzať nového návštevníka, chvíľami sa cítim ako v lese. Nie je to predsa podobné? Nad hlavou sa mi týčia vysoké "stromy" ktoré vytvárajú chladivý tieň, tieto stromy sú taktiež plné života. Vidím ale aj priepastné rozdiely. Tieto mestské stromy nerastú z voňavého, mäkkého dreva, ale z nekompromisne tvrdého bezfarebného betónu. Tieň, ktorý vrhajú, je nehybný, otupený. S príchodom jari neožívajú, svoj tvar nemenia ani počas fujavíc tlačiacich vzduch ako 1000 koní. Na slnku nekvitnú, život nešíria. V ich šedých korunách nežijú štebotavé vtáky, ale mrzutí ľudia. Takýchto lesov tu sú stovky, po celej krajine, po celej našej malej modrej loptičke. Ja sa nechávam unášať jarným vánkom, vchádzam do svojho stromu, stojím vo svojej malej izbe.

Tu sa nachádza mne najbližší svet. Teraz už som na okne nalepený ako lepidlom, musím pozerieť pozorne. Čo vidím? Pár kusov nábytku, oblečenia, počítač a niekoľko kníh? Je to pekné, no toto nie je to, čom rozprávam. Toto je moja osobná časť, v inak chladnom "strome". No môj pravý svet je tam vonku za oknom, vidím ho vždy, keď sa k tomu oknu priblížim, opriem sa oň rovnako, ako keď som bol malé dieťa, roztiahnem žalúzie, a hľadím von. Tam je môj mikrosvet a je taký, ako ho vidím len ja sám, len mojimi očami.

Dielo tretie

V zovretí

„Zlo potrebuje k svojmu víťazstvu jedínú vec. Aby dobrí ľudia nerobili nič.“

Myšlienka E. Burkeho krásne vyjadruje pravdu o histórii ľudstva. Či sme už minulosť nejak ovplyvnili, alebo sa jej snažíme uniknúť, nesmieme dopustiť, aby sa zlo opakovalo. Nedovoľme temnému zjaveniu, aby našu dušu pohltilo a ľudskú múdrosť obrátilo na ruby.

Marec 1942/ Poprad

Streda. Tisícku mladých dievčat aj žien transportujú vo vagónoch pre dobytok z Popradu do Osvienčimu. Prežilo dvadsať. Hrôzostrašná štatistika, ktorou sa začala deportácia slovenských Židov do koncentračných táborov.

Kde sa týči hranica našej tolerance? Čo obnáša netolerovanie pôvodu,

orientácie,

zvykov,

názorov...

21. júla 1939 bola prijatá ústava SR, ktorá vtedy zaručovala všetkým obyvateľom prvej Slovenskej republiky bez rozdielu pôvodu, národnosti, náboženstva ochranu života, slobody a majetku.¹ Tvrdou realitou však je, že okrem absolútnej netolerance Židov, Rómov, postihnutých, homosexuálov a iných, tieto pravidlá neznamenalí vôbec nič. I napriek mnohým faktom o holokauste sa nájdu ľudia, ktorí tvrdia, že niečo ako holokaust nikdy neexistovalo. Hoc je jeho odmietanie zločinom v sedemnástich krajinách Európy, stále sú medzi nami extrémisti, ktorí poburujú dav a presviedčajú spoločnosť, že sa nič nestalo a nie je na to dostatok dôkazov. Keď sa ich priamo opýtate, prečo hlásajú takýto názor, tvrdia, že vyjadriť svoj názor im zakazuje zákon.

Je teda relevantné vyhlásiť, že holokaust existoval? Je myšlienka Edmunda Burkeho výstižná pre ľudí, ktorí mohli, no nezabránili konečnému riešeniu židovskej otázky?

Apríl 1944/ Osvienčim

V ten deň, s malinkou nádejou, čupel slovenský Žid Rudolf spolu s priateľom Alfrédom medzi drevom, za plotom Osvienčimu. Obaja sú hnaní myšlienkou zabrániť vysťahovaniu politicky nepohodlných maďarských Židov do koncentračných táborov. Dúfajú, že ich do troch dní vojaci SS prestanú hľadať a podarí sa im ujsť. Chcú zabrániť deportácii matiek, otcov, synov, dcér, príbuzných, priateľov, detí...

ktorí boli odsúdení rovno na smrť.

Obdivuhodná je obetavosť dvoch priateľov riskujúcich vlastné životy pre iných.

Misia nesplnená. Rudolf Eichmann predsa deportuje maďarských Židov na smrť². Až neskôr sa štáty na základe spísaného slova týchto odvážnych Slovákov, bojujúcich za ukončenie teroru a ekvivalentu šoa, rozhodli konečne zakročiť. (...)

Ľudská hlúposť a zbabelosť podčiarknutá strachom o vlastný život.

Október 2018/ Osvienčim

Vchádzam do areálu koncentračného tábora bránou s nápisom: Práca oslobodzuje!

Pravda oslobodzuje...

Pocit či pohľad na steny, ktoré obkolesujú vence a pamätné tabule, nie je príjemný. Vidím presklené "vitríny" so stovkami okuliarov, zubov, osobných vecí, vlasov, šiat či topánok. Mnoho mojich spolužiakov ešte neverí, ani po niečom tak viditeľnom. No ich varujúce názory sa vo chvíli, keď kráčame nahliadnuť do spaľovni, zmenia spolu s pohľadmi v očiach.

Lahké je neveriť, kým sú štatistiky, len dáki neznaní...

¹ 21. júl 1939. Prijatie ústavy prvej Slovenskej republiky, Dostupné na:

<https://www.upn.gov.sk/sk/21-jul-1939-prijatie-ustavy-prvej-slovenskej-republiky/>

² Správa Alfréda Wetzlera a Rudolfa Vrba (1944), Dostupné na:

<https://www.upn.gov.sk/sk/sprava-alfreda-wetzlera-a-rudolfa-vrba-1944/>

Zápach tiel, ktorý sa navôkol rozmáha, nás utvrdzuje, že niet pochyb. Stojíme v stajniach pre dobytok, okolo nás sú trojposchodové drevené postele, na ktorých umierali ľudia. Denne. Čítame ich príbeh.

Príbeh väznených ľudí s pošliapanými právami na život.

2020/ Slovensko

Sebavedomého mladíka iniciatíva ľudí s názvom Zabudnuté Slovensko vyzvala reagovať, či po návšteve týchto koncentračných táborov, po tom, čo tam videl, zmení svoj názor na holokaust a pripustí jeho existenciu. Odpovedá: „Nevidel som žiadne masové hroby.”³

Je to jeho názor? Alebo je ovplyvnený názormi okolia, s ktorým súhlasil možno v jednej veci, ale už mu vlastné ego nedovolí tvrdiť niečo iné.

Po oslobodení táborov sa počet Židov znížil o tretinu. Máme mnoho zoznamov o spopolených ľuďoch. Mnoho fotografií jám, kde ľudí pálili. Štatistiky existujú. Pamätníci masakry Babij Jar - miesta extrémnych popráv, vypovedajú o tejto brutálnej vraždiacej minulosti. Knižne spracovaný Denník Anny Frankovej a aj 32-stranová výpoveď Rudolfa Vrba s jeho priateľom Alfrédom Wetzlerom hodnoverne zachycujú život, prístup, podmienky a klamstvá podávané o tomto mieste.

Ľudská prozreteľnosť

„Neverím, kým neuvidím!” „Chcem dôkazy!”

Pravidlá, čo sú zreteľnou črtou dnešnej populácie. Už nestačí len slovo odprisahané pred Bohom. Čestnosť je neznámou a bojíme sa vložiť v čokoľvek bez podpisu či zálohy. Hoc máme všetko pred očami, nechceme pripustiť tvrdú pravdu, ktorú deklaruje história. Mám strach o mladých ľudí, ktorí sú v zovretí cudzích názorov, čím nevedome strácajú vlastné postoje.

Nakoľko je možné, aby sme sa nechali opojiť diktatúrou?

Odpoveď nám približuje nemecký filmový režisér Dennis Gansel vo filme Náš vodca (Die Welle)⁴, ktorý je natočený podľa skutočnej udalosti. Snaží sa poukázať na skutočnosť, že z malého neškodného týždenného projektu o nemožnosti znovunastolenia diktatúry sa stáva presný opak. Mladí ľudia v strachu o vlastné životy zrazu nevravia NIE temnému zjaveniu.

Stávame sa mŕkvymi pešiakmi?

2021/ Moja izba

Áno, je relevantné hovoriť o extrémistických vyvražďovaniach, týraní ľudských bytostí, umlčaní tých, ktorí bojovali za nám samozrejmu slobodu. Je dôležité pripomínať si minulosť 27.januárom, keď bol oslobodený koncentračný tábor Auschwitz- Birkenau a kedy spomíname na obete holokaustu v celej Európe.

Ak nie sú dostatočným dôkazom svedectvá tých, ktorí holokaust prežili, potom prispievam vlastným názorom a chcem zviditeľniť historické skutočnosti hlavne mladým, ktorí podliehajú vábeniu okolitého pestrofarebného sveta. Mojim cieľom nie je súdiť, pretože tú právomoc nemám a vôbec o ňu nežiadam. Veď máme právo na vlastný názor.

Túžim len po svete, kde sa nebude opakovať minulosť

plná zraneného ega

ľudskej neomylnosti.

³ Aké to je stáť zoči voči ľuďom, ktorí popierajú holokaust, Dostupné na: <https://www.facebook.com/watch/?ref=saved&v=1046380629094731>

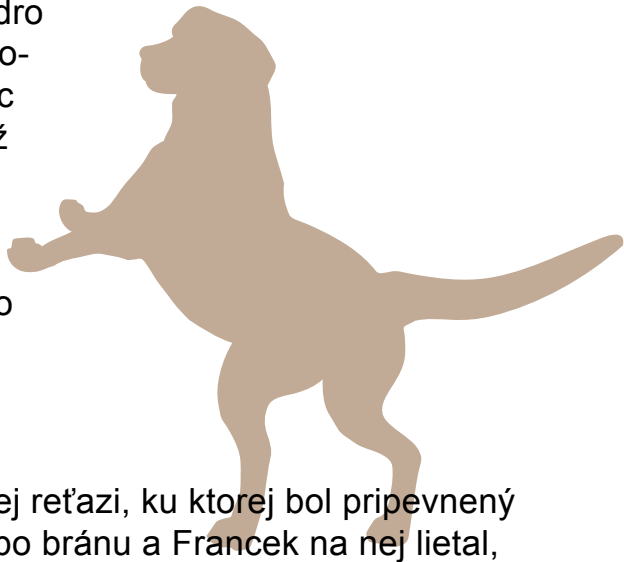
⁴ Náš vůdce, Dostupné na: <https://www.csfd.cz/film/239674-nas-vudce/prehled/>

Literárne okno

učiteľská poviedka

Bubov Pedro

Psi uja Buba mali rôzne mená - Francek, Rexo, Dunčo, Brok. Všetko to boli mocné, huňaté, zväčša čiernohnedé a zväčša veľké psiská. Pedro nebol iný. Ohromný skrížený ovčiak s vlkom, mohutné laby, hrubý chvost. Kožuch mal teplý, viac čierny ako hnedý, keď som ho spoznala, mal už šedivú papuľu a aj na chrbte mu prebleskovalo striebro. Z diaľky vyzeral Pedro hrôzyplne, keď ceril zuby, zdal sa byť zlý. Stačilo sa mu ale pozrieť do láskavých, nežných a akoby nesmelo hanblivých tmavých očí a bolo úplne jasné, že Pedro je kamoš.

Francek, kým žil, bol priviazaný na dlhej, mocnej reťazi, ku ktorej bol pripevnený kovovým okom. Reťaz sa ťahala od humna až po bránu a Francek na nej lietel, brechal a svišťal kovovým švííí. Brok bol hnedý a naozaj zlý pes, zazeral a striehol na svet z hlbín svojej budy. Rexo a Dunčo boli ako ich mená, obyčajní psi, ktorí si ale spoľahlivo zastali svoj kus práce na dvore.

Pedro na dvore nikdy nežil. Bolo to asi aj preto, že ujo Bubo už nebol mladý policajný dôstojník Andrej, ktorého kamaráti volali Bubko a všetky frajerky nežne Andrejko.

Ujo Bubo už bol starý chlap. Usmieval sa stále jemným a plachým úsmevom, jeho kútiky boli pri úsmeve láskavé. Veselé modré oči, opálené líca s tenkými presvitajúcimi žilkami, vysoké čelo. Prsty na pravej ruke mal opuchnuté a modré, miestami fialové. Nenosiť už klobúk a dlhý kožený kabát, prestal aj fajčiť, teraz mal skoro stále oblečenú kockovanú flanelovú košeľu a sivé pláténé nohavice, vytiahnuté vysoko na brucho, stiahnuté tenkým opaskom.

Kým žila Málka, Bubkova mama, uja by nikdy nenapadlo vziať niektorého psa k sebe do domu. Psi žili na dvore a ľudia v dome.

Psi mali svoje nebo a ľudia svoje.

Keď ale Málíka umrela a Bubo ostal celkom sám, postavil do zadnej izby, k opačnej stene od svojej postele, Pedrovi psí gauč a pozval ho dnu. Každé ráno mu navaril hrniec psieho žrádla, miešal na gánku pariacu sa masu dlhou varechou a spokojne sa usmieval. Sedával s Pedrom na lavičke na slnku, ruku mal položenú na jeho mocnej, širokej hlave a rozprával mu, myslím, o všetkých frajerkách, s ktorými sa nikdy neoženil, o horách, ktoré prešiel a o chlapoch, s ktorými sa pobil, a asi aj o pálenke, ktorú za svoj život vypil.

Potom, raz skoro na jar, ujo Bubo zomrel, myslím, že kvôli tej opuchnutej fialovej ruke. V dome ostali jeho flanelové košele a vôňa, taká nejaká drevená, dymová, studená.

Pedra si zobral sused Oľo, priviazal ho na svojom dvore k búde na krátku reťaz. Do domu ho nezobral, lebo v dome žili ľudia a psi žili na dvore. Pedro nejedol nič asi týždeň, potom sa navonok s reťazou zmieril a celý máj a jún trpezlivo čakal, kedy prídeme z veľkého mesta za ním a vezmeme ho domov.

Prišlo leto, začali prázdniny a konečne sme zase boli na Orave, tak blízko pri hlbokých zelených lesoch.

Keď sme sa blížili k nízkemu Oľovmu plotu, Pedro zaskučal a neprestal kňučať, až kým sme neodišli. Oľo nám nedovolil odviazať Pedra z reťaze.

Ráno som sa zobudila a išla som za tatom do zadnej izby. Izba bola prázdna, sadla som si na psí gauč a čakala som. Mala som desať rokov a dodnes neviem na čo som čakala, prečo som nešla von trhať nedozreté jablká alebo len tak chodiť po tráve.

Keď sa tato vrátil, tváril sa nerozhodne a myslím, že to bola moja mamka, ktorá ma objímala a hovorila, že Pedro sa nad ránom odtrhol z Oľovej reťaze a keď bežal k nám cez cestu, prešiel ho kamión.

Pedro bol prvý drahý človek, ktorý mi zomrel. Že zomrela Málíka a ujo Bubo, že zomrel starý tato, to bolo normálne, boli to starí ľudia a starí ľudia zomierajú. Ale Pedro, myslela som si, bežal za mnou, aby som ho zachránila a odviazala z reťaze a ja som to neurobila.

Plakala som na psom gauči celý deň, myslím, že vtedy sa môj tato rozhodol, že ma bude chrániť pred životom, lebo môj nárek a žiaľ mu búrili myseľ, ktorú potreboval mať pokojnú.

Dnes viem, že Pedro nebežal za mnou, viem, že bežal za ujom Bubom, lebo on, na rozdiel od nás vedel, že psi a ľudia majú nebo spoločné.

S Pedrom sa skončilo aj moje detstvo, na ďalšie leto som sa prvýkrát zamilovala.

Nemali by chýbať v žiadnom školskom časopise! Tak tu sú!

Tieto pre nás zabezpečil pán učiteľ Štrpka

Obzvlášť závažný zločin je zločin, ktorý páchatel' spáchal obzvlášť závažne

Muchy sadali na vražedný predmet, ktorý bol od krvi, na oko to nebolo vidno, no silným čuchom, ako majú muchy, sa to dalo zistiť.

V renesancii mali tvrdé pravidlá, ľudí obesovali a mučili

Shakesphare bol ten sochár, maľoval v kostole strop

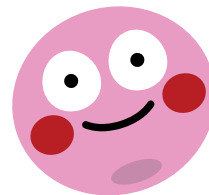
Rôzne druhy biologických stôp sa zaisťujú rôznym spôsobom

Otázka: Vysvetlite čo znamená skratka OSN?

Odpoveď: OSN je oslobodenie slovenského národa

Otázka: S kým išiel Štúr za Jánom Hollým?

Odpoveď: S Cyrilom a Metodom.

A tieto sme zabezpečili z googlu

Na hodine fyziky. Žiak: Pani profesorka ja tomu nerozumiem.
Profesorka: Ani ja.

Žiačka: Pani profesorka, budete taká dobrosrdečná a ospravedlnite ma, že som sa nestihla naučiť?

Profesorka: A prečo?

Žiačka: Lebo som spala :-))

Telocvikár dievčatám v šatni: A keď sa vrátim, už ma čakajte vyzlečené!

Profesorka: Prelož "I miss swimming in the sea"

Spolužiačka: „Stratil som psa“

Žiak xy na nemčine menuje dni v týždni po nemecky: Pondelok- "MANTAK" ... akože Montag:-)))

Žiacka profesorovi že: Pán profesor, minule som videla
taký dokument, že prečo dávajú do kávy mlieko...

Profesor: Preco????

Žiacka: Už som zabudla..

Učiteľ o vyvolanom žiakovi: Pozerá na mňa akoby chcel cukrík....

Profesor rozdáva písomky a hovorí žiačke : Máte dvojku.....

Žiacka: Ale pán profesor ešte mám aj na druhej strane niečo, ste si asi
nevšimli..

Profesor: Aha, tak to je tiež zle, máte trojku

Žiak začína odpoveď : Na minulej hodine
sme brali...noóóó brali ako brali...

Profesor žiačke: No čo budeme piecť na Vianoce?.....slonie uši, medvedie
labky alebo obliž prst?

Suplujúci profesor zapisuje do triednej knihy: Kto chýba?

Trieda: Výrostko

Profesor: S mäkkým či s tvrdým??

Profesorka: Ja som išla včera po lese (bola na turistike) a som uvidela niečo,
čo som ešte nikdy nevidela.

Žiak: 100 €?

**A keď sme sa konečne nachvíľku stretli osobne s 3. A v škole na ruštine, tak si
Robko Danilovsky a Lacko Fejtl a Kristián Kadučák a Kristínka Margorínová
spomenuli ešte na tieto srandičky:**

Žiak pri odpovedi: Pán učiteľ neviem si spomenúť, nie som už najmladší!

Pán učiteľ Brunovský:

Kto chce päťku?! Umlčím vás?! Smiech prejde, opičky odskáču! Skočím, bafnem,
očko vylúpnem! Opravovanie písomiek ma stálo kopu whisky aj nejaký ten lexaurín!

Pán učiteľ Drgoň: Pozerám z okna a vidím - cumulo nimbus!

Nezistené autorstvo: Trieda je pripravená od okna A po dvere B!

S čiernymi ponožkami do školy nechod'!

Gang Cingilingi...

/Ak sme Vám pán učiteľ Brunovský pripísali omylom nejaký výrok, nehnevajte sa,
zostaviteľka nepozná ešte školu tak dobre/

TAKÍ SME BOLI

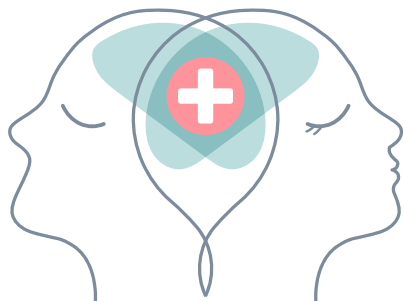
Danielka

Vždy, keď sa nám chce len ležať na gauči a čučať na zbytočné seriály, by sme si mohli spomenúť na Danielku Vajdovú.

Moje meno je Daniela, momentálne som žiačkou 4.C, ale od septembra začínam so štúdiom psychológie na University of New York v Prahe. O vysokú školu som mala záujem už od prvého ročníka. Práve tam na mňa najviac zapôsobili hodiny psychológie s pánom učiteľom Koleničom. Tak isto som bola **odhodlaná urobiť všetko pre to**, aby som sa dostala na zahraničnú univerzitu. Preto som už od prvého ročníka pravidelne navštevovala jazykové kurzy a letné prázdniny som trávila učením sa angličtiny v rôznych destináciách.

Len jednotky nestačia

Bolo mi jasné, že okrem výborných výsledkov v škole a angličtiny toho **budem potrebovať ešte viac**, aby som na potencionálnu univerzitu urobila dobrý dojem. Začala som sa zapájať do rôznych dobrovoľníckych aktivít. V pamäti mi najviac utkvelo Stredoeurópske fórum, kde som ako dobrovoľník robila sprievodcu zahraničným politickým aj nepolitickým hosťom. Našla som si prácu v jazykovej škole, kde som pomáhala zahraničným lektorom pri hodinách s deťmi, alebo na rôznych oficiálnych skúškach. Práve z takejto skúšky som si odniesla certifikát IELTS.

Rozhodovanie

Všetky tieto mimoškolské aktivity mi **nesmierne rozšírili obzory** a ponúkli mi rôzne cesty. Nevedela som sa rozhodnúť medzi štúdiom ekonómie, politiky a psychológie. Ale keď už prišiel ten deň D - deň posielania prihlášok, **vyhrala práve psychológia**. V škole sa mi tiež veľmi páčili hodiny práva a kriminalistiky, preto je mojím **cieľom a snom** forenzná psychológia.

Cez pandémiu

S príchodom pandémie som na svoje ciele **nerezignovala**, práve naopak, snažila som sa novonadobudnutý čas využiť ešte efektívnejšie. Začala som sa učiť **nový jazyk** - francúzštinu, ešte viac dobrovoľničiť, **veľa čítať** a po rokoch som sa vrátila k **lukostrelbe**, v ktorej som si počas leta vybojovala **športové štipendium** na novú univerzitu.

Verím, že človek dostatočnou dávkou pracovitosti dokáže, čo si zaumieni a na konci dostane odmenu v podobe splneného sna.

Daniela Vajdová, 4.C

Fed'ko v odberovom tíme

Dnes, keď čísla nakazených rýchlo klesajú, ide leto a tretia vlna je v jesennom „nedohľadne“, môže pôsobiť tento krátky výsek testovacej každotýždňovej skúsenosti skoro bežne a skoro bezpečne.

Ale ruku na srdce, koľkí z nás by urobili v marci minulého roku, keď sme coronu len s hrôzou spoznávali, bez obáv a zaváhania to isté ako Frederik Balla?

..V odberovom tíme som už od úplného začiatku ako sa začalo testovať na Slovensku. Do tímu ma zobral môj ocino. Zo začiatku sme testovali dva dni po sebe, v sobotu a v nedeľu. Vtedy sme boli viacerí v odberovom tíme nie piati, ako dnes, ale bolo nás okolo desať, plus ešte policajt s vojakom, ktorí boli tiež s nami.

....Či som sa bál neviem, keď sme ale prvýkrát mali pozitívneho človeka, tak to bol dosť stres. Postupne sme si však všetci zvykli. A ešte som aj spoznal veľa nových ľudí, čo je fajn.

...Zaočkovať som sa bol vo Zvolene prvou dávkou Moderny vo februári 2021 a druhou v marci.

/Fed'ko testoval bez akejkolvek vakcínovej ochrany možných pozitívnych celý rok/

...Ja konkrétne robím úvodnú registráciu. Vypisujem údaje z občianskeho preukazu. Ale často sa stáva, že chodím pomáhať aj ostatným, napríklad, ak treba vypisovať certifikáty, alebo ich odovzdávať ľuďom, čo čakajú vonku na výsledok. Alebo som robil aj miešanie zmesí do skúmaviek. Zajtra - 24. apríla ma čaká ďalšie testovanie, a to pre deti a ich rodičov, ktorí navštevujú školu s materskou školou. Budeme testovať od deviatej do jednej. Na ďalší týždeň ma čaká normálne testovanie, to znamená od ôsmej ráno do siedmej večer.

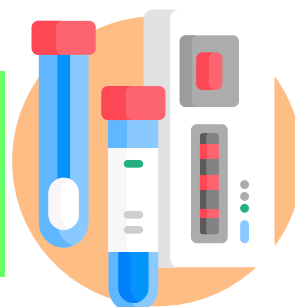

...No videl som veľa ľudí v panike po pozitívnom teste, ale najmä ma zarazilo, keď sme pred tromi týždňami mali pozitívnych asi dvadsať detí. Malé deti tam začali plakať a pozeráť sa na testy, ako keby sa im zrútil svet. Z toho mi bolo celkovo zle.

...Podľa mňa celoplošné testovanie má zmysel, ale zase aj nemá. Niekedy, keď máme veľa ľudí a začnú sa jeden na druhého tlačiť a ak by bol medzi nimi len jeden pozitívny, my ich v ten deň ešte neodhalíme testom, že sú pozitívni a to je veľmi zle. Snažíme sa ich usporiadať, ale niekedy to je moc, čo tí ľudia dokážu robiť.

...Tento týždeň – 15. mája ešte ideme testovať...

Spolu s antigénovými testami sú dodávané aj fľaštičky so špeciálnou zmesou. Desať kvapiek tejto zmesi sa dá do skúmavky, do ktorej sa namočí palička s výterom /konkrétneho nosa/. Z tejto „šejk“ skúmavky sa potom kvapne pár kvapiek na antigénový test a čaká sa na výsledok.

Frederik Balla, 4. A

TAKÍ SME BOLI

Coronové časy priniesli tohtoročným štvrtákom - vlastne nepriniesli, ale skôr odniesli - stužkovú slávnosť, na ktorej by si zaspomínali spolu so svojimi učiteľmi na uplynulé štyri roky. A preto sme sa na pár spomienok opýtali triednych učiteľov a ich detí touto časopisovou cestou.

Tak si teda zaspomínajme...

... s triednymi učiteľmi

IV. A - triedna učiteľka Ing. Tatiana Slobodníková

Počas spoločnej púte na našej škole osud zamiešal karty tak, že na celý jeden rok som zo zdravotných dôvodov bola PN. Najkrajší zážitok s mojou triedou bolo stretnutie po pár mesiacoch mojej PN, keď ma vedenie pozvalo na oslavy Dňa učiteľov. Pred vchodom do reštaurácie, kde sa oslavy konali, bola nastúpená celá IV.A (vtedy II.A). Všetci prítomní a v poobedných hodinách s kvetom v rukách a kvôli mne!!! Bolo to veľmi dojímavé a pekné.

V tejto triede sa zišli zaujímavé osobnosti detí, všetci veľmi aktívni a živí. Nebola jedna hodina, ktorá by bola „oddychová“, a to myslím aj triednické hodiny. Vždy bolo čo riešiť a o čom diskutovať.

Spomínam si na ich výhru zo školského Futbalového turnaja a ich hrdosť s akou mi priniesli pohár za 1. miesto v tejto súťaži. **Vtedy** som obdivovala ich bojovnosť a súťaživosť.

Vyskytli sa aj problémy výchovného charakteru, **vtedy** ma učili trpezlivosti.

Väčšina z nich sú vášniví diskutéri, radi diskutujú o všetkom a zaujímajú k tomu svoje stanovisko,

vtedy som musela pripustiť, že mnohí majú pádne logické argumenty.

Z detí vyrástli dospelí ľudia a ja som šťastná, že som bola pri tom.

IV. B - triedna učiteľka Mgr. Jana Galbová

Keď som pred tromi rokmi nastupovala na SSOŠOOM, pán riaditeľ ma požiadal, aby som prijala funkciu triednej učiteľky. Teraz sa už môžem priznať, mala som z toho strach. O našej škole som v tej dobe veľa nevedela, nevedela som, s akými žiakmi sa stretnem, čo od nich očakávať. Moje obavy boli o to väčšie, že som sa mala ujať triedy 2. B, ktorá už po roku života na škole mala vytvorený svoj kolektív a ja som si nebola istá, či ma moje budúce deti do tohto kolektívu vpustia. Dnes už viem, že ma medzi seba pustili a ja som ich musela vpustiť do svojho srdca. Aj s ich pomocou som sa po pár týždňoch na škole cítila ako doma. Spoločne sme prekonali drobné problémy, no, dnes ich už vnímam ako drobné. Občas som ich musela presviedčať, že škola má byť ich hlavnou povinnosťou. Za tri roky, ktoré som s nimi mohla stráviť, i keď posledné mesiace len na diaľku, sa z občas trucuajúcich detí stali zodpovední mladí ľudia a mne bolo cťou byť súčasťou tejto premeny. Milá moja 4. B, už teraz viem, ako veľmi mi budete chybať.

IV. C - triedny učiteľ Mgr. Ján Štrpka

Ak by som mal niečo napísať o mojej triede, o mojich štvrtákoch, tak by som mal začať niekde na začiatku. V prvom ročníku to boli vlastne ešte deti, ktoré sa tak aj prejavovali. Pamätám sa na zápisy učiteľov v triednej knihe, napríklad žiačka Roszipálová išla počas vyučovacej hodiny bez dovolenia na stoličku k umývadlu alebo žiak Caban sa skryl pod skriňu, či žiačka Petrufová nalepila na stoličku pani učiteľke žuvačku. Pripadalo mi to skôr smiešne detské ako nejaké závažné porušovanie disciplíny, ale snažil som sa to riešiť s plnou vážnosťou. V druhom ročníku som už pozoroval, že deti sa nám pomaly menia, dospievajú, čo sa potvrdilo aj ich zodpovedným správaním sa na spoločnom štvordňovom výlete v Prahe, kde sme zažili chvíle, na ktoré určite budeme spomínať. Žiaľ, ďalšie plánované spoločné akcie nám prekazila korona, boli sme nútení stretávať sa len prostredníctvom počítača, ale aj tak vidím, že väčšina mojich žiakov, mojich štvrtákov, a ak sa neurazia, aj mojich detí, už dospela, z detí vyrastajú ľudia, ktorí sa už začínajú kamarátiť so zodpovednosťou a disciplínou, i keď u niektorých to ešte trochu škripe. Dúfam, že i napriek ťažko prekonávaným objektívnym prekážkam sa nám podarilo splniť hlavný cieľ, ktorý má asi každý stredoškolský učiteľ a to pripraviť ich na život v dospelosti.

Tak si teda zaspomínajme...

... s deťmi.....

A deťom sme spomínanie trošku uľahčili a dali sme im návod, ktorým smerom by sa ich spomínanie mohlo uberať. A opýtali sme sa, **či im je ľúto**, že sa stredná škola končí a nemali **stužkovú**, chceli sme sa dozvedieť, aký bol ich **najlepší** ale aj **najhorší** školský zážitok, aby si spomenuli na **oblúbených** učiteľov, ale aj na tých **menej populárnych**. Pýtali sme sa čo sa im v škole **páčilo** a čo nie a zaujímalo nás aj, či by **zrušili maturitné** skúšky na veky vekov. A ešte aj, či by sa chceli nachvíľku ešte **vrátiť** do školy.

Tak si teda zaspomínajme.....

Roman Višvader, IV. B

No kráti sa to pomaly ale isto, nie je mi to ale moc **ľúto**, podľa mňa to je tak, ako to má byť.

Neviem povedať čo bol pre mňa taký najväčší **zážitok**, zážitkov bolo veľa, ale môj najhorší zážitok bolo jednoznačne letné prežitie.

Podľa mňa som si vybral tú najlepšiu strednú školu akú som mohol a určite by som neme- nil svoje rozhodnutie. **Chýbalo mi**, že sme tam nemali pretláčací stolík a workout ihrisko, ale potom to tam dali, takže som bol spokojný. Najviac sa mi páčili asi hodiny telesnej.

Viac učiteľov je super, naša triedna učiteľ- ka **Galbová je super**. Na tú si budem pamätať aj v budúcnosti. Nevyhovovala mi pani učiteľka Lacková a pán učiteľ Locek, pretože nevedeli naučiť.

Bolo by to fajn mať **stužkovú**, aspoň by sme to mali ako spomienku.

Neviem, či by bolo rozumné úplne **zrušiť maturitu**, no podľa mňa by to bolo fajn, aspoň by žiaci nemali toľko stresu, ja som určite rád že sa zrušili maturity, vôbec mi nevadí, že som ich nemal takou formou ako ostatní.

Vrátiť sa do školy mi príde dosť zbytočné, keďže máme iba posledných pár týždňov, pôjdem si tam akurát tak **po kimono** a prezuvky.

Peter Konrád Orbán, IV. B

Nie je mi ľúto, že sa škola končí, teším sa na to, že si idem **budovať** svoju budúcnosť. Škola sa mi páčila, mal som stresy iba zo slovenčiny. Som totiž Maďar. Nevadilo mi, že sme museli odovzdať na hodine telefóny, len mi veľmi vadilo, že sme na hodine nemohli jesť :).

Vrátil by som sa ešte na pár dní, pokecať si so spolužiakmi.

Vikí Olejčíková, IV. C

Aj mi je **ľúto**, pretože sme si to neužili poriadne. Predsa len sme doma už rok a prišli sme o veľa zážitkov a bude mi ľúto za spolužiakmi a niektorými učiteľmi, lebo je šanca, že sa už **nikdy nevidíme**. Každý si pôjde svojou cestou v živote.

Najlepší zážitok bol, keď sme všetci spoločne ako trieda ušli z poslednej hodiny, ktorá bola kriminalisti- ka a čakala nás písomka. Proste sme sa nenaučili a nechcelo sa nám to písať a boli sme v škole už len my ako jediná trieda, tak sme počas prestávky ušli a potom nám všetci volali. Bola to tímová práca, na ktorú určite nezabudneme ani pán učiteľ Štrpka :D

Na škole sa mi najviac páčili intrákovské zážitky a samozrejme zážitky zo spolužiakmi

Super učiteľ - jednoznačne pán Brunovský, Drgoň, Galbová, Vaculová a Hanzeliová.

Nič moc bola pani učiteľka Lacková – bývala slovenčinárka, pretože nebola pripravená učiť stredoškolákov a nenaučila nás ani ň, potom Locek – učiteľ dejepisu, tiež nebol pripravený učiť stre- doškolákov a nenaučil nás nič, „moja“ čerešnička na torte, ktorá mi dávala poznámky úplne za nič Burkert – angličtinár.

Je mi to ľúto, že sme nemali **stužkovú**, predsa len je to najkrajší zážitok zo strednej.

Jednoznačne som sa potešila, že **maturitu** zrušili, lebo tie stresy aj všetko a proste ten rok, čo sme neboli v škole, bol hrozný... a je mi to jedno, či ju zrušia alebo nie v budúcnosti, ale tak asi by som bola za.

Určite by som sa chcela ešte **vrátiť aspoň na jeden deň**, aby som videla spolužiakov a pokecala s nimi a mohla sa s nimi rozlúčiť, prípadne niekam ísť na drink. **A podľačkova by som sa učiteľom.**

Dárius Pintér, IV. B

Nie je mi to **ľúto**, že sa stredná končí, lebo konečne budem môcť ísť študovať, čo ma reálne baví. Dost dobrý **zážitok** bol, keď sme išli so spolužiakmi na výpravu do legendárneho bistra Saigon, ešte sme neboli ani v polke cesty a už sme boli nadratí jak delo.

Najhoršia príhoda bola asi výmena názorov s pani učiteľkou Lackovou po tom, ako mi bezdôvodne dala horšiu známku zo slovenčiny a občianskej. V škole **mi chýbalo** viac praktickej činnosti, na druhú stranu mám asi do konca života dosť špeciálnej telesnej s pánom učiteľom Cihom, nie preto, že by bola zlá, ale preto, že nás vždy zničil, hlavne po obede a celá telesná potom bola o tom, aby sme neo... telocvičnu. Tá mi vôbec chýbať nebude. Pani učiteľka **Galbová** bola moja učiteľka, **bude mi chýbať jej srdečnosť** a ten jej **elán** do učenia, takisto jej **výklad**. Pri nej som sa nemusel nikdy učiť, stačilo mi počúvať.

Ale napríklad pán učiteľ Locek, ten mal hlavu niekde v druhom vesmíre.

Z jednej strany mi to je ľúto, že sme nemali **stužkovú**, lebo to je zážitok, ktorý zažijeme raz za život. Z druhej strany sme aspoň ušetrili nemalé peniaze, ktoré môžem dať do budúceho štúdia. Ja ešte budem maturovať z anglického jazyka, ale úprimne mi je jedno, či maturitu zrušia. Na hlúpeho človeka, ktorý by **maturitu takto obišiel**, sa to dovalí v budúcnosti.

Podľa mňa sa už **do školy vrátiť nestihneme**, z dôvodu, že sa neotvorila internáta a úprimne ma to tam už ani moc neťahá, moja duša sa tieto dni už dosť dobrovoľne ťahá aj na tieto online hodiny.

Rišo Heizer, IV. C

Najlepší zážitok bol asi výlet do Prahy v druhom ročníku a **najhorší** asi letné prežitie. Bolo to ozaj ťažké, v noci sme mali -2 stupne a blúdili sme po lesoch.

Najviac mi v škole chýbala prax a najviac sa mi páčilo, že nás učili bývalí profesionáli. Pán učiteľ **Drgoň** a pán učiteľ **Brunovský**. To sú pre mňa najlepší učelia, ktorí vedia učivo od 1. do 4. ročníka naspamäť odzadu aj v hlaholike.

Že sme nemali stužkovú ľutujem kvôli spomienkam, ale na druhej strane nie som veľmi spoločenský, tak som aj rád.

Myslím, že zrušiť maturity tento rok bol správny krok, lebo **by nikto nezmaturoval**.

Adam Hajdena, IV. C

Je mi **smutno** dosť, že stredná končí, veď už neuvidím spolužiakov a neviem presne, čo budem robiť po škole.

Najväčšie **zážitky** boli asi na prežití, kde som nespál dve noci a bol som na **pokraji** zrútenia. Ale teraz na to už spomínam so smiechom.

Zlý zážitok boli asi príjmačky, keďže som bol vo veľkom strese a asi skúšanie techník na známku z Aikida.

Veľmi milá bola naša **slovenčinárka** a dosť nás toho za posledný rok naučila a pán učiteľ Brunovský je fajn, lebo je celkom vtipný a má veľa zážitkov z praxe.

Myslím si, že **maturita** by sa mala zrušiť, je to zbytočný stres pre študenta a malo by sa priemerovať už stále, aby sa študenti museli učiť celé štyri roky.

Do školy by som sa ešte rád vrátil, pokecať naposledy so spolužiakmi a zabaviť sa trochu.

David Hatala, IV. C

Dosť hrozný **zážitok** bol, keď sme boli na prežití, kde sme si siahli na dno našich síl. V škole sa mi páčilo, že máme bojové športy a sebaobranu. A celkovo tie odborné predmety.

Oblúbených učiteľov mám viac, ale jeden z **najoblúbenejších** je pán učiteľ Brunovský ale samozrejme **nemôžem nespomenúť** aj pána učiteľa Drgoňa. Na oboch budem **silno spomínať** a páčilo sa mi, ako sa prejavujú a nerobia sa dôležití.

Maturitu by jednoznačne mali zrušiť, pretože to je pre žiakov veľmi stresujúce a je to blbosť, pretože sme testovaní celoročne a jeden test alebo odpoveď vám môže pokaziť vysvedčenie. Vrátiť by sme sa do školy mali, mohli by sme sa **aspoň rozlúčiť**, ale pri tomto stave silno pochybujem.

Matej Kollár, IV. A

Je mi trochu ľúto, že škola končí, ale aj sa teším na ďalšiu **životnú etapu**.

Najlepší aj najhorší zážitok bol, keď sme sa na prežití **zasekli** so spolužiakmi do blata a nevedeli sme vytiahnuť nohy.

Páčili sa mi v škole odborné predmety, ktoré sa na iných stredných školách neučia a som rád, že to s **maturitou** dopadlo, tak ako to dopadlo.

Lotka Zošiaková IV. C

Stredná škola mi bude **veľmi chýbať**, hlavne spolužiaci a spoločné zážitky.

Najlepší zážitok bol koncoročný výlet do Prahy, kde sme sa všetci spoznali a zbližili a strávili spolu super večery.

Hrozné bolo, keď mi vyskočili platničky a strávila som týždeň na infúziách. Spája sa mi to so strednou už navždy.

Najviac sa mi v škole páčila telesná výchova a pán učiteľ Ciho, ktorý bohužiaľ odišiel, dal nám poriadne zamakať, ale vedel sa s nami aj smiať a baviť.

Rada by som sa vrátila do školy **aspoň na posledný týždeň**, aby som sa so všetkými ešte stretla a mohla sa rozlúčiť.

Danielka Vajdová, IV. C

Keď sa na celú situáciu pozerám spätne, mrzí ma, že **posledné roky sme strávili sami doma** zostali sme ukrátení o mnoho zážitkov.

Najviac sa mi páčil výlet do Prahy. Okrem obyčajných vecí sme si v menšej skupinke pozreli aj netradičné atrakcie, ako Apple múzeum, veža na Žižkove a podobne.

Zlý zážitok bol v druhom ročníku. Učiteľka matematiky mala so mnou osobný problém a bolo to veľmi nepríjemné. Našťastie ju na konci roka vyhodili.

Páčili sa mi **odborné predmety**, na ktorých nám učitelia ukázali iný pohľad na svet ako pravdepodobne na iných školách.

Páčila sa mi pani učiteľka Klimová, pán učiteľ Kolenič, pani učiteľka **Tisoňová**, pán učiteľ Kadlec. Ich prístup k žiakom, pútavý spôsob preberania učiva.

Je správne, že maturitu zrušili, myslím, že štyri roky sme sa učili a boli sme pravidelne skúšaní.

Myslím si aj, že **skúška zameraná na memo-ráciu** informácií nie je nevyhnutná.

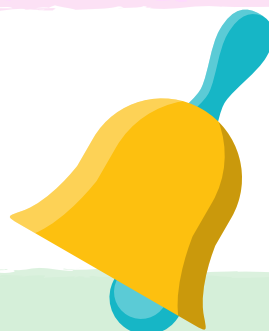
Lucka Ďuricová, IV. C

Budú mi **veľmi chýbať** spolužiaci a zážitky zo strednej školy, ale teším sa na všetko nové, čo ma čaká.

Najlepší zážitok bol výlet do Prahy a najhorší, keď som si pri preskoku cez kozu skoro dolámala všetky prsty.

Vždy som sa **tešila na hodiny pána učiteľa** Brunovského aj Drgoňa, lebo veľmi zaujímavo učili a boli dôslední a veľa nás toho naučili.

To, že sme nemali stužkovú, **mi je veľmi ľúto**, tešila som sa, ale že zrušili maturitu mi aj trochu vadilo, lebo som **chcela dokázať**, že som sa celé štyri roky pripravovala. Ale učenie on line bolo náročné a chýbala nám aj prax, tak som sa aj potešila.

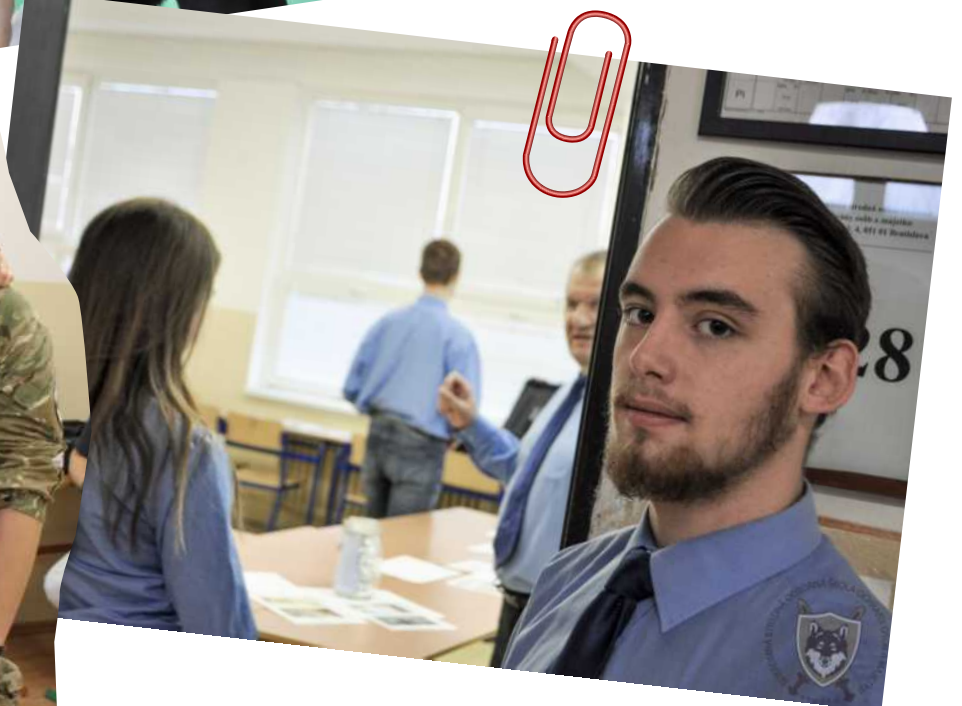
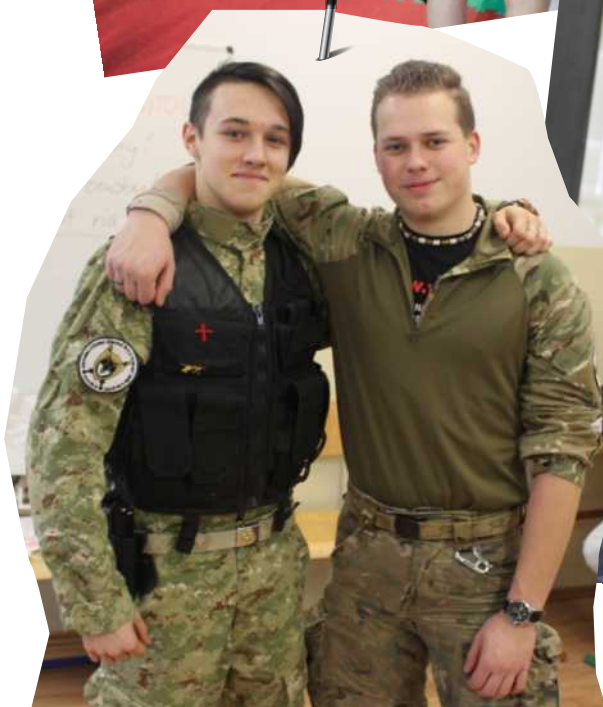
Samko Ďuriš, IV. A

Je mi ľúto, že škola končí kvôli kamarátom, ale dúfam, že sa budeme vídať aj po škole. Raz sme skoro podpálili celý internát!

Najviac sa mi páčil pán učiteľ Brunovský, všetko vie podať zrozumiteľne, profesionálne, stručne a často s humorom.

Zato pán učiteľ Locek podľa mňa ani sám nevedel, že je učiteľ.

Som rád za štyri roky, ktoré som prežil na tejto škole. Bola to radosť, utrpenie, šťastie stres. Takže som rád, že je koniec, ale odnášam si pekné spomienky.

Tak milí naši
štvrťáci,
prajeme vám všetko
len to najlepšie a
krásny život!

” ZÁBAVNÉ OKNO ”

Na tomto mieste v časopise by ste mali v ďalších číslach nájsť veci, o ktorých sme sa tesne pred uzávierkou dozvedeli, že by ste radi vo svojom časopise mali.

A sú to:

- ° osemsmerovky
- krížovky
- sudoku
- kvízy týkajúce sa odborných predmetov na škole
- antistresové omaľovánky,
- doplňovačky cudzích slov
- komiksy
- citáty slávnych ľudí

° Ďalej sme zistili, že by ste ocenili ŽOLÍKOV – teda kartičky s odpustením skúšania, ak splníte vopred stanovené podmienky. Do budúceho čísla ich určite stanovíme.

° Vieme aj, že by ste stáli o info o bývalých žiakoch a ich úspechoch, o úprimné rozhovory s bývalými maturantmi, o pikošky z polície, od vojakov či kynológov. Aj prísun takýchto informácií zabezpečíme.

° Ďalej stojíte o informácie kam a ako po škole, zaujíma vás aj čo sa deje vo svete – vieme pripraviť tzv. NEWS – zhustenú info o tom, čo dôležité sa udialo vo svete od vydania posledného čísla nášho občasnika, max dúfame, že dvojmesačníka :).

° Stáli by ste aj o zaujímavosti zo sveta filmu – nové veci v kinách, nové overene zaujímavé seriály.

° Radi by ste si prečítali hlášky učiteľov a vtipné odpovede žiakov na písomkách alebo pri tabuli – na toto sme zriadili rubriku VTÍPKI. Nájdete ju už v tomto nultom čísle.

° Zaujímalo by vás aj, čo nové sa deje v škole – a my by sme boli radi, aby ste nám takéto informácie dodávali sami! Písali nám, čo je v škole ok a čo menej, čo vám chýba, čo by ste zmenili. /Kam a ako nám budete môcť svoje pripomienky doručovať doriešime do vydania ozajstného prvého čísla.

Spoločnajte sa!

° A vieme aj, že by vás zaujímali termíny a otázky, ktoré budú v písomkách a **toto jediné**, žiaľ, sľúbiť ani zariadiť **nedokážeme!**

A nakoniec, keď ste sa prelistovali v časopise až sem a čaká vás už len posledná

stránka Hurá práááázdnyiny!, vám ešte raz pripomíname, že by bolo super, keby bol časopis VÁŠ a o jeho naplnenie by ste sa s radosťou a s našou výdatnou pomocou postarali vy sami.

Veselé prázdniny vám želá dočasná redakcia nultého čísla školského časopisu SSOŠOOM dočasne pod názvom AKELA v zložení:

Dana Róžová – zostaviteľka a redaktorka

Lucia Tisoňová – gramatický „supervízor“

Maruška Fureková – hlavná maliarka a grafická prispievateľka

Evka Ďurišová – zodpovedná redaktorka za matematickú a inú časť časopisu /kvízy, osemsmerovky, logické hlavolamy/

Danka Pencová – externá grafička, ktorá dala do tejto podoby celé nulté číslo /používať Illustrator, In Design a iné grafické programy budeme musieť do prvého čísla zvládnuť sami/.

**HURÁÁÁ
PRÁZDNINY!!**

VIDÍME SA V SEPTEMBRI